

Nydanskere i nattelivet

Nydanskere i Nattelivet

af Nørregård-Nielsen & Rosenmeier ApS

Rådgivende Sociologer

Juni 2007

Indholdsfortegnelse

1. Indledning	4
Formål	5
Diskrimination.....	6
Anmeldelser og domme	10
Problemets omfang	12
Tiltag.....	13
Undersøgelser af nydanskernes oplevelser med diskrimination	14
2. Design for undersøgelsen og metodiske overvejelser	16
Rekrutteringsstrategi.....	16
Resultaternes anvendelighed.....	20
3. Analyse	21
3.1 Nydanskere	21
Effekten af kampagner	21
Afvisninger pga. etnicitet.....	22
Gæstelister og andre begrundelser for afvisninger.....	22
Kvoter	24
The Walk of Shame	24
Strategier	25
Dårlige oplevelser med politiet i forbindelse med anmeldelser	26
Gode oplevelser med politiet i forbindelse med anmeldelser.....	28
Grunde til ikke at anmelde.....	29
Dårlige oplevelser med de andre i køen	30
Gode oplevelser med de andre i køen	31
Generaliseringer	32
Myten om at nydanskere er dårlig forretning.....	34
De andre gæsters holdning til nydanskere	35
Diskrimination i samfundet	36
Opsamling	38
3.2 Dørmænd og restauratører	41
Spillesteder eller diskoteker.....	41
Udvikling i nattelivet	41
Kampagner	42
Spillesteder	42
Diskoteker	44
Dørmændene skal undgå ballademagere.....	44
Dørmændene bestemmer selv.....	46

Reelle ballademagere	47
På vagt overfor nydanskere generelt.....	48
Nydanskernes kultur er et problem for forretningen	50
Kvotepolitik nødvendig.....	51
Nydanskere råber racist, hver gang de afvises	52
Oplevelser med politiet.....	53
Opsamling	54
3.3 Politiet.....	56
Viden om nydanskere	57
Udvikling i nattelivet	57
Reel diskrimination.....	58
Få anmeldelser.....	59
Oplevet diskrimination er ikke altid reel diskrimination.....	59
For mange nydanske mænd	61
Nydanskerne virker ikke altid troværdige	61
Problemer med at klarlægge og bevise forløbet	62
Restauratørens dilemma	64
Et spørgsmål om forretning	64
Integration som forklaringsramme for problemerne	65
Kvoter	66
Opsamling	66
4. Konklusion	69
Den onde cirkel.....	71
Grafisk fremstilling af den onde cirkel.....	72
5. Diskussion og perspektivering	73
6. Sæt diskrimination i nattelivet på dagsordenen	77
Lette bevisførelsen.....	77
Smileyordning.....	77
Nattelivs-ID	78
Flere ressourcer til politiet	78
Mere oplysning	79
Mere viden.....	80
7. Referencer	81

1. Indledning

I medierne har der gennem det seneste årti været et stigende fokus på konflikter i forbindelse med nydanskernes integration i nattelivet. Fokus har været på, hvordan især unge nydanske mænd afvises i døren på diskoteker. Som eksempel kan nævnes programmet ”Dags Dato” på TV2. Her så man, hvordan unge mænd med anden etnisk herkomst end dansk blev afvist på to københavnske diskoteker med den begrundelse, at de ikke havde medlemskort eller var mistænkte ballademagere. Kontrolgruppen af etnisk danske unge mænd blev lukket ind uden problemer (TV2 2006). Programmet er et blandt flere eksempler i medierne, der har vist, at der tilsyneladende forekommer diskrimination i nattelivet på baggrund af etnicitet.

Problemet omkring diskrimination i nattelivet har flere sider. De nydanske unge, der har prøvet at blive afvist i døren på et diskotek, har ofte den oplevelse, at de diskrimineres, da afvisningen finder sted hovedsageligt på baggrund af deres race eller etniske tilhørsforhold¹. Dørmænd og restauratører føler sig hængt ud og misforstået, da de står med en anden oplevelse af situationen. De oplever, at de uretmæssigt bliver hængt ud for at være racister både i situationen og senere i pressen. De føler, at der tages parti for de unge nydanskere, uden at de selv får mulighed for at komme med deres udlægning af sagen.

Så snart man bevæger sig ind på spørgsmålet omkring, hvorvidt der diskrimineres mod nydanskere i nattelivet, stikker man hånden i en hvepserede. Fronterne er trukket skarpt

¹ Dokumentations- og Rådgivningscenter for Racediskrimination giver denne definition af diskrimination (www.drc.dk)

op på begge sider af dørtrinnet til de steder, hvor de unge går i byen, og feltet er præget af spændinger, politisering og forskellige interesser. På baggrund af et ønske om at lade alle de involverede parter komme til orde, og dermed skabe et dybere kendskab til den virkelighed, der udspiller sig i nattelivet, enedes Københavns Integrationsråd, Københavns Kommune, Danmarks Restauranter og Caf er, Det Kriminalpr eventive R ad og Århus Kommune i 2006 om at samarbejde om et projekt med titlen ”Nydanskere i nattelivet”. Undersøgelsen er udført af Nørregård-Nielsen & Rosenmeier ApS – Rådgivende Sociologer, og i denne rapport præsenteres resultaterne af projektet. Det er håbet, at rapporten kan skabe grobund for at finde løsninger på problemet frem for at bidrage til yderligere konflikter.

Formål

Ved indgangen til diskoteket bliver spørgsmålet om unge nydanskernes integration i nattelivet aktualiseret weekend efter weekend i forbindelse med afvisninger i døren. For nattelivets aktører handler afvisningsproblematikken om diskrimination. For nydanskerne fordi de oplever, at afvisningerne skyldes deres etnicitet, og for dørmændene og restauratørerne fordi, at de i forbindelse med afvisningerne af nydanskerne ofte anklages for at diskriminere. Politiet på deres side oplever problemerne omkring diskrimination, når de tilkaldes, enten af nydanskere eller dørmænd, i forbindelse med konflikter i nattelivet

Formålet med denne undersøgelse er at belyse problematikken omkring diskrimination i nattelivet – med særligt fokus på afvisninger af nydanskere i døren til diskoteker. Problematikken omkring diskrimination ønskes undersøgt ved at lade samtlige af nattelivets aktører komme til orde: nydanskere, dørmænd, restauratører og politi. Det ønskes belyst,

hvordan de forskellige aktører oplever og forklarer problematikken omkring diskrimination i nattelivet. Hvorfor føler de unge nydanskere sig diskrimineret? Og hvorfor føler restauratører og dørmænd, at det er nødvendigt at begrænse, hvor mange nydanskere de lukker ind? Og hvad er politiets forklaring på, at det går så galt? At dokumentere hvorvidt der forekommer diskrimination i nattelivet eller at undersøge omfanget af diskrimination ligger således udenfor undersøgelsens formål.

For at belyse diskriminationsproblematikken fra forskellige vinkler er der blevet gennemført 50 kvalitative interviews med problemfeltets centrale aktører, som her er nydanske unge i alderen 18-30 år² og endvidere restauratører, dørmænd og politi. Målet med undersøgelsen har været, at den skulle danne udgangspunkt for at finde plausible og realistiske løsninger på de oplevede problemer. Undersøgelsen skal således pege fremad og være løsningsorienteret.

Diskrimination

Diskrimination er en bred betegnelse for negativ forskelsbehandling af bestemte grupper af mennesker, det være sig på baggrund af køn, etnicitet, alder osv. Når betegnelsen diskrimination bruges i det følgende, er det den særlige form for negative forskelsbehand-

² Vi er opmærksomme på, at aldersgrænsen på nogle udskænkingssteder er helt oppe på 20-21 år, hvilket naturligvis er blevet undersøgt nærmere i de konkrete sammenhænge. Vi har dog valgt ikke at udelukke de 18-20årige fra undersøgelsen, da vi vurderede, at vi således risikerede at miste relevante interviewpersoner og dermed også informationer af værdi for undersøgelsen.

ling på baggrund af race, hudfarve, afstamning, national eller etnisk oprindelse, som også kan betegnes racediskrimination.³

Diskrimination kan være direkte, fx hvis en dørmand afviser en nydansker med den begrundelse, at man ikke ønsker nydanskere på stedet. Eller hvis nydanskere afvises med forskellige undskyldninger (forkert tøj, forkerte sko, at de ikke står på gæstelisten eller ikke har medlemskab), der dækker over, at man ikke ønsker nydanskere ind på diskoteket, men hvor etnisk danskere, der fx ikke står på gæstelisten lukkes ind. Diskrimination kan også være indirekte, hvis der er tale om en bestemmelse, en regel eller en praksis, som tilsyneladende er neutral, men som stiller nogle ringere pga. deres etniske oprindelse. Gæstelister og medlemskab kan fremstå som neutrale regler, der gælder for alle. Diskotekerne har måske gæstelister for at sikre sig et vist kendskab til de folk, der lukkes ind, og derfor kræves og kontrolleres det, at alle uanset etnicitet enten står på en gæsteliste eller er medlemmer. Selvom reglerne tilsyneladende er neutrale og gælder for alle, kan de alligevel være diskriminerende, da adgangen til gæstelister og medlemskab på danske diskoteker kan være sværere for nydanskere at opnå, idet man skal kende nogen i diskoteksmiljøet, der siger god for en. Da de fleste unge i Danmark er danske og kender danskere, kan gæstelister og medlemskab virke diskriminerende i forhold til nydanske unge⁴.

³ Jf. FN, der definerer racediskrimination som *"enbver forskel, udelukkelse, begrænsning eller fortrinsstilling på grundlag af race, hudfarve, afstamning eller national eller etnisk oprindelse, hvis formål eller virkning er at ophæve eller svække den ligelige anerkendelse, nydelse eller udøvelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder på det politiske, økonomiske, sociale, kulturelle eller et hvilket som helst andet område."* (Indenrigsministeriet 2001).

⁴ Se fx Larsen 2000 eller www.leksikon.org om direkte og indirekte diskrimination.

I Danmark er hverken direkte eller indirekte diskrimination tilladt, og det er op til domstolene at fastslå, hvorvidt en anklage om diskrimination har sin rigtighed – om der er tale om oplevet og/eller reel diskrimination. Den oplevede diskrimination er den individuelle oplevelse, som nydanskere har i forbindelse med en afvisning i nattelivet, hvor han/hun har en oplevelse af, at afvisningen skyldes hans/hendes etnicitet og ikke andet, og hvor begrundelserne for afvisningen blot opleves som en dårlig undskyldning, der skal dække over diskrimination. Den reelle diskrimination er der, hvor afvisningen beviseligt skyldes etnicitet, om end afvisningen kan begrundes anderledes. Hvis det fastslås ved dom, at der er forekommet diskrimination:

”straffes den, som inden for erhvervs-mæssig eller almennyttig virksomhed på grund af en persons race, hudfarve, nationale eller etniske oprindelse, tro eller seksuelle orientering nægter at betjene den pågældende på samme vilkår som andre, med bøde eller fængsel indtil 6 måneder” (Bekendtgørelse af lov om forbud mod forskelsbehandling på grund af race m.v.).

Det er ifølge loven handlingen, der er i fokus og ikke motiverne bag. Loven betyder, at det er ulovligt for diskoteker at udelukke nydanskere på baggrund af deres etnicitet og såfremt, det kan bevises, at der er tale om etnisk diskrimination kan dørmand og restauratør straffes. Bevisbyrden ligger hos den, der anmelder diskriminationen, hvilket betyder, at det er op til den, der føler sig diskrimineret i forbindelse med en afvisning på et diskotek at bevise, at der rent faktisk er tale om diskrimination på baggrund af etnicitet.

Sager om diskrimination kan være svære at afgøre, idet det er svært at bevise, at afvisningen ikke har fundet sted af andre årsager, som kan anses for rimelige. Det kan fx være, at den pågældende nydansker har været involveret i slåskamp i køen til diskoteket eller har haft en truende adfærd, der har berettiget en afvisning. Ifølge restaurationsloven har restauratører og dørmænd pligt til at sikre, at der ikke kommer uromagere eller lignende ind på diskotekerne. En mangelfuld kontrol ved døren kan medføre fratagelse af alkoholbevillingen⁵. I sager om diskrimination er det ofte påstand mod påstand. På den ene side oplever nydanskerne, at afvisningen er et udtryk for diskrimination, og på den anden side finder dørmænd og restauratører, at der ikke er tale om reel diskrimination, idet afvisningen er sket på baggrund af at vedkommende har lavet ballade eller har været truende.

For at sikre at dørmændene er velkvalificeret til at sortere i gæsterne blev restaurationsloven pr. 1. juli 2004 ændret, således at det er lovpligtigt, at personer der arbejder som dørmænd, skal have en dørmændsuddannelse. Uddannelsen er en arbejdsmarkedsuddannelse og udbydes som et kursus af ca. en uges varighed med en afsluttende prøve. I uddannelsen indgår bl.a. elementer omkring kulturelle forskelle og om, hvordan man efterlever loven om diskrimination (se bl.a. www.ats.dk eller www.ceukolding.dk).

Hvor det i Danmark er den, der føler sig diskrimineret, der skal bevise, at diskriminationen har fundet sted, har man i Sverige i 2003 lavet om på lovgivningen, således at bevisbyrden er omvendt. Det er den, der sagsøges, der skal bevise, at der ikke er tale om diskrimination:

⁵ Jf bemærkningerne til restaurationsloven § 19.

”Om den som anser sig ha blivit diskriminerad eller utsatt för repressalier visar omständigheter som ger anledning att anta att han eller hon blivit diskriminerad eller utsatt för repressalier, är det svaranden som skall visa att diskriminering eller repressalier inte förekommit” (Justitiedepartementet 2003).

Loven er blevet lavet om for at give en mere effektiv beskyttelse mod diskrimination, hvor bevisbyrden netop er et af de områder, der kan have betydning for hvor svært eller let det er at bevise en sag om diskrimination.

Anmeldelser og domme

I 2005 har der ifølge *Danmarks Radio* været 16 anmeldelser for etnisk diskrimination i nattelivet til Københavns politi (DR 2006)⁶. I Århus drejer det sig om endnu færre. At der ikke er flere anmeldelser i Danmark kan både være et udtryk for, at der ikke diskrimineres i særlig høj grad på diskoteker, men kan omvendt også betyde, at det kun er få af sagerne der anmeldes. Ifølge en undersøgelse af Møller og Tøgeby (1999) er det kun et fåtal af dem, der har oplevet diskrimination på diskoteker, der rent faktisk anmelder diskriminationen⁷. Undersøgelsen belyser dog ikke årsagerne til de få anmeldelser (Møller & Tøgeby 1999). Ifølge en undersøgelse fra det engelske udenrigsministerium, skønnes det, at kun omkring 10% af de reelle tilfælde af diskrimination i England bliver anmeldt fordi:

⁶ Politiet fører ikke særskilte statistikker for diskrimination i nattelivet.

⁷ For bosniere drejer det sig om 13%, for somaliere om 16%, for libanesere og palæstinensere om 21% og for tyrkere om 10%.

1. Det føles som en stor krænkelse af den personlige integritet, som vedkommende forsøger at fortrænge,
2. Man har dårlige oplevelser med politiet,
3. Mange tror ikke på, at deres klage bliver taget seriøst, og at de dermed bliver ofre igen og
4. Mange er ikke klar over, at de bliver udsat for diskrimination, da de ikke kan afdække om en begrundelse for afvisning er reel eller dækker over noget andet (www.leksikon.org).

I 2006 har der været 5 sager for de danske domstole, der omhandler diskrimination på diskoteker, alle i København. I tre af sagerne blev dørmændene idømt en bøde på 1000 kr. for at diskriminere på baggrund af etnicitet. Dørmændenes begrundelser for at afvise i de konkrete tilfælde var, at:

1. Der allerede var blevet lukket for mange udlændinge ind,
2. At nogle i gruppen allerede havde lavet ballade og derfor kunne ingen i gruppen komme ind,
3. At der havde tidligere været problemer med ”sådanne personer”.

I de to sager, hvor der ikke faldt dom for diskrimination, kunne det i det ene tilfælde ikke bevises, at afvisningen var etnisk betinget. (Institut for Menneskerettigheder 2006).

At problemet rækker ud over Danmarks grænser, viser domme fra andre lande. Et nyligt eksempel er fra Paris, hvor fem dørmænd i maj 2007 hver blev idømt en bøde på 22.500 kr. for at diskriminere på baggrund af etnicitet, og restauratøren er blevet pålagt at hænge dommen op i døren. Dommene faldt på baggrund af den såkaldte ”testing” metode, der blev vedtaget som juridisk gældende bevis for racisme af det franske parlament i 2006. Metoden går ud på, at et antal personer iklæder sig samme tøj og kun adskilles ved hudfarve. Lukkes de etnisk franske ind og de etnisk ikke-franske ikke ind, er der basis for at starte en sag i retten (Politiken 2007). I Frankrig anskues dette som et gennembrud i lovgivningen, idet et af de store problemer omkring diskrimination i nattelivet er at bevise, at der er tale om reel diskrimination.

Problemets omfang

Der findes ingen større kvantitative undersøgelser af, hvilket omfang problemet omkring diskrimination af nydanske unge i nattelivet har, dvs. hvor mange der føler sig berørt heraf, og/eller om diskriminationen er baseret på reelle eller oplevede forhold. I en undersøgelse, som *Rådgivende Sociologer* har gennemført for Integrationsministeriet, er der blevet spurgt til andre former for oplevet diskrimination, såsom diskrimination på gaden, i banken, i offentlig transport og af politiet. Analyserne tyder på, at det oftest er de unge, der har følt sig diskrimineret. 6 - 10% af de unge har følt sig diskrimineret af politiet, men det største problem er på gaden, hvor op til 20% har følt sig generet ofte eller meget ofte. En anden undersøgelse, foretaget af Togeby og Møller (1999), peger på, at 14% af bosnierne, 25% af libaneserne/palæstinenserne, 38% af somalierne og 41% af tyrkerne indenfor et

år har prøvet at blive nægtet adgang til et diskotek en eller flere gange⁸. Der er dog ikke andre af undersøgelsens spørgsmål, der går mere i dybden hermed, og det er derfor svært at vide, om afvisningerne skyldes reel diskrimination.

Tiltag

Et af de problemer, der gør sig gældende i forbindelse med afvisninger på diskoteker, er voldsproblematikken. Både gæster, dørmænd, restauratører og politi har interesse i, at der ikke forekommer voldsepisoder i nattelivet, og et fokusområde for kampagner har derfor været at gøre nattelivet trygt for alle – uden at kampagnerne decideret har omhandlet diskrimination⁹. I forbindelse med dialogmøder og andre kampagner¹⁰ omkring diskrimination af nydanskere i nattelivet er der kommet yderligere opmærksomhed på de eksisterende problemer omkring nydanske unges integration i nattelivet. Gennem disse møder og kampagner har man søgt at komme i dialog med de unge og branchens folk. Formålet med kampagnerne har været at:

- Komme nærmere en forståelse af hvad det er for problemer som er centrale i forbindelse med de unges deltagelse i nattelivet
- At sprede budskaber om god opførsel i nattelivet

⁸ Birgit Møller og Lise Togeby (1999): *Oplevet diskrimination*. En undersøgelse blandt etniske minoriteter. Nævnet for etnisk ligestilling. Her er følgende grupper inddraget: Palæstinensere/Libyener, Bosniere, Tyrkere, Somaliere

⁹ Her tænkes på kampagnerne ”Trygt Natteliv”, der har været kørt i både Odense og Holstebro.

¹⁰ Eksempelvis *En Plads på Dansegulvet* (Mellempøkeligt Samvirke, Dansk Ungdoms Fællesråd og Netstationen) og *Natteliv for Alle* (Københavns Kommune)

- At skabe dialog mellem udkækningsstedernes branchefolk og gæster
- At oplyse de nydanske unge om, hvordan diskrimination anmeldes til politiet¹¹.

Indtil videre er det svært at fremvise konkrete resultater af de kampagner, der har været ført, men noget tyder på, at de ikke har den store gennemslagskraft. I hvert fald viser resultater fra Odense, at det kun var omkring 13% af de adspurgte, der havde kendskab til kampagnen *Trygt Natteliv*.¹²

Undersøgelser af nydanskernes oplevelser med diskrimination

Flere har beskæftiget sig med de oplevelser, som unge nydanskere har af at blive diskrimineret i nattelivet. Af en undersøgelse fra Göteborgs Universitet fremgår det, at der findes diskrimination sted i Göteborgs natteliv, at alle parter synes at være medvidende om, at det forekommer, og at det er sårende og nedværdigende for den, der bliver afvist (Löfgren 2002). Den samme konklusion kommer en dansk undersøgelse til. Undersøgelsen omhandler unge nydanske mænds erfaringer i det københavnske natteliv, og forfatteren beskriver også de følelser, det giver at blive afvist i døren. Undersøgelsen viser desuden, at det primært er de unge nydanske mænd, der oplever problemerne med diskrimination, og forfatteren konkluderer bl.a. at en af grundene hertil er, at kombinationen af ”det maskuline” og ”det etniske” signalerer mere vold og ballade end blot ”det maskuline” eller ”det etniske” alene (Eshaghbeigi-Hosseini 2005). For de interviewede unge mænd er der

¹¹ www.afvist.dk

¹² Der er spurgt 990 unge mellem 15-20 år, der går på HHX, HTX, HF, HG eller den almindelige gymnasiale uddannelse i Odense Kommune (Gabrielsen & Bislev 2007).

tale om ydmygende oplevelser, der får dem til at føle sig mindre værd, og at de ikke accepteres som ligeværdige borgere i det danske samfund (Eshaghbeigi-Hosseini 2005).

Sådanne oplevelser bør naturligvis tages alvorligt, idet oplevelsen af at være ekskluderet i denne sammenhæng kan medvirke til en følelse af eksklusion i andre sammenhænge. Der mangler dog undersøgelser, der beskriver situationen set fra dørmændenes, restauratørernes og politiets side.

2. Design for undersøgelsen og metodiske overvejelser

Da undersøgelsens formål har været at opnå en dybere forståelse af de problemstillinger, der er omkring afvisninger af nydanskere i nattelivet, baserer undersøgelsen sig på kvalitative interviews med alle de involverede parter. Der er interviewet 27 nydanskere mellem 18 og 30 år, der alle har prøvet at blive afvist i døren, 8 interviews er med restauratører, 8 interviews er med dørmænd og 7 interviews er med politifolk. Indenfor hver af grupperne er der en ligelig fordeling af interviewpersoner, der kommer fra henholdsvis København og Århus. Personer, steder og arbejdspladser er i rapporten anonymiseret, således at de ikke er mulige at identificere.

Rekrutteringsstrategi

Interviewpersonerne er blevet rekrutteret ad flere forskellige veje. Hvad angår de nydanske unge, er de blevet rekrutteret dels gennem en række opslag, som har været hængt op på en række relevante uddannelsesinstitutioner, som fx handelsskoler og universiteter, sportsklubber, biblioteker, kollegier, mv. Dels har vi via kontakt med nogle kontaktpersoner fra en lang række klubber, der repræsenterer unge nydanskere, fået hjælp til at finde frem til medlemmer, der har prøvet at blive afvist i døren til et diskotek. At bruge kontaktpersoner i disse klubber som gatekeepers har været en god tilgang til feltet, da vi på denne måde også er kommet i kontakt med unge, der ikke nødvendigvis følger den slagne vej indenfor uddannelsessystemet. Endvidere er der blevet benyttet snowball-sampling, hvilket vil sige, at interviewpersoner har peget på nye interviewpersoner, som har peget på nye interviewpersoner, osv. Slutteligt var der i efteråret 2006 et kort indslag i radioen, der fik enkelte interviewpersoner til selv at henvende sig, da de havde erfaringer med at blive afvist, som de gerne ville dele med andre. De nydanske unge er blevet interviewet i

flere forskellige settings, dels hjemme hos dem selv, dels på væresteder og dels på vores kontor.

Det oprindelige udgangspunkt var, at der både skulle indgå unge kvinder og unge mænd i undersøgelsen. Ønsket om at inddrage begge køn i undersøgelsen har været vedvarende under hele dataindsamlingsprocessen, men det viste sig imidlertid svært at imødekomme dette ønske. Derfor indgår kun en enkelt ung nydansk kvinde i undersøgelsen. Vi har dog været i kontakt med en del nydanske unge kvinder under rekrutterings- og dataindsamlingsprocessen, og en vurdering er, at der ikke er tale om et indsamlingsproblem, men snarere om at de unge kvinder ikke i samme grad færdes i nattelivet og derfor ikke har problematikken inde på livet. Problematikken omkring afvisninger i døren er således primært et problem, der rammer de unge nydanske mænd. Dette billede understøttes af, at de unge nydanske kvinder, vi har været i kontakt med i rekrutteringsfasen, har givet udtryk for, at selvom de går i byen, sker det kun sjældent, at de bliver afvist.

Vi må konstatere, at de nydanskere, der er rekrutteret til undersøgelsen, alle er velfungerende og velintegrerede. På trods af forsøg på at få de mere utilpassede unge til at deltage, er det ikke lykkedes. De har ofte ikke haft lyst til at deltage, og en af begrundelserne har været, at de føler sig som studieobjekter for diverse forskere. Denne skævhed i materialet kan medføre, at vi ikke har fået fat i den gruppe nydanskere, der hyppigst har været udsat for afvisninger, men måske snarere de unge, der oplever konsekvenserne af andres dårlige opførsel.

De personer fra politiet, der er blevet interviewet til undersøgelsen, er blevet rekrutteret ud fra overvejelser omkring de afdelinger, de sidder i. Flere af de interviewede politifolk er blevet rekrutteret ved, at politifolk har henvist videre til andre politifolk, som de mente vidste noget af relevans for undersøgelsen. Der er tale om politi fra de afdelinger, der patruljerer i nattelivet og dem, der behandler de konkrete sager om afvisninger i døren på diskoteker, som bliver anmeldt til politiet. Politiet er primært blevet interviewet ude på politistationerne indenfor deres arbejdstid.

De dørmænd, som er blevet interviewet til undersøgelsen, er ligeledes blevet rekrutteret ad forskellige veje. Dels har der været taget kontakt direkte til de beværtninger, der benytter sig af dørmænd, dels er der rekrutteret gennem vagtselskaber. Fordelen ved at rekruttere gennem vagtselskaber har været, at flere af de dørmænd vi har fået kontakt til herigennem, har været tilknyttet mere end ét diskotek, hvorfor det samlede billede er blevet bredt trods det relativt lille antal interviews. Flere af dørmændene har haft en længere karriere som dørmænd, hvorfor de dels har haft et indtryk af, hvilken udvikling der har fundet sted i nattelivet gennem de seneste år, og dels har de arbejdet som dørmænd flere forskellige steder. Fordelen ved at flere af dørmændene har flere ansættelser bag sig er, at de fortæller mere åbent om deres tidligere ansættelser end de gør om deres nuværende, hvilket selvfølgelig hænger sammen med, at de er meget loyale overfor deres nuværende arbejdsgivere og arbejdspladser i det hele taget. Dørmændene skulle forsikres mange gange om anonymiteten ved deltagelsen i undersøgelsen, før de kunne overtales til at deltage, da det er deres opfattelse, at dørmænd alt for tit hænges ud i medierne uden grund. Interviewene med dørmænd er blevet gennemført i flere forskellige settings, dels ude hos vagtselskaberne, dels på diskotekerne, og dels på vores kontor.

Slutteligt har vi interviewet restauratører. Restauratørerne er blevet udvalgt på baggrund af et ønske om, at de skulle repræsentere forskellige slags ”gå-i-byen” steder. Der indgår derfor restauratører, der har koncerter på programmet og restauratører, der har rene diskoteker. Restauratørerne repræsenterer også steder i både centrum og udkanten af Århus og København. Måden restauratørerne er rekrutteret på er via webvejviseren ”Eniro”. Rekrutteringen af restauratører har været vanskelig, idet mange af restauratørerne har været meget modvillige i forhold til at lade sig interviewe til undersøgelsen. Ligesom blandt dørmændene har den generelle opfattelse blandt restauratørerne været, at de er trætte af gang på gang at blive hængt ud i medierne. Restauratørerne er blevet interviewet dels på deres restauration, dels på vores kontor.

I forbindelse med projektet er der blevet udført to observationer i nattelivet. Det er foregået på den måde, at en kvindelig og en mandlig repræsentant fra projektet har bevæget sig ud i nattelivet – en gang i Århus og en gang i København - for at observere, hvordan gæster bliver lukket ind eller ikke bliver lukket ind på diskoteker og spillesteder. Formålet med observationerne var dels at skabe forståelse for, hvordan nattelivet ’funktionerer’ i praksis, dvs. hvordan opfører folk sig i køen til et diskotek, hvordan agerer dørmændene i forhold hertil, hvordan forløber en afvisning af en gæst osv. Dels at rekruttere interviewpersoner på den måde, at såfremt observatørerne observerede episoder, der omhandlede afvisninger af gæster, med anden etnisk baggrund end dansk, kunne de involverede parter opsøges med henblik på at aftale et interview vedrørende den konkrete episode. Dette andet formål med observationerne viste sig i praksis umuligt, idet dørmændene havde meget travlt med at passe deres arbejde og henviste til, at vi kontaktede deres vagtselskab for nærmere interviewaftale, og de unge nydanske gæster var i byen for at more sig og dermed meget lidt motiverede for at lave seriøse aftaler på det pågældende tidspunkt.

Samtidig var det også et problem, at det var svært for observatørerne at komme tæt nok på til at overheøre hele episoden. Observatørerne kunne alene konstatere, at mange afvisninger forekom fordi gæsterne ikke havde gyldigt ID på sig, og at dørmændene flere steder afviste gæster, som de på forhånd kendte som ballademagere, det være sig både i forhold til 'gammel-danske' og 'nydanske' gæster.

Observationsstudiet må derfor siges ikke at have været særlig anvendeligt i nærværende undersøgelse, og efter de to observationer blev det besluttet af projektgruppen at indstille observationerne.

Resultaternes anvendelighed

Formålet med undersøgelsen har været at give en dybere forståelse af de problemstillinger, der ligger til grund for diskriminationsproblematikken i nattelivet. Formålet har været at komme i dybden med problematikken omkring afvisningerne og lade de forskellige aktører til komme til orde, således at der opnås et mere nuanceret perspektiv på en til tider ophedet debat. Til dette formål er det kvalitative interview et glimrende redskab. Undersøgelsens formål har derfor aldrig været at kunne komme med en statistisk generaliserbar konklusion, der ville kunne sige, at *sådan* forholder det sig i nattelivet.

3. Analyse

I analysen præsenteres de forskellige aktørers oplevelser med og refleksioner over afvisninger af nydanskere i nattelivet. Analysen falder i tre dele. Første del omhandler nydanskernes oplevelser med afvisninger i nattelivet, anden del er dørmænd og restauratørers udlægning af afvisningerne, og tredje del giver politiets syn på sagen. Efter hver analyse-del vil der være en opsamling.

3.1 Nydanskerne

De fleste af vores interviewpersoner er, hvad man ville kalde velintegrerede i det danske samfund. Alle på nær én er mænd. De unge har meget forskellige kulturelle baggrunde, og de fleste er under uddannelse på højere læreanstalter, handelsskoler eller gymnasier. De har aldrig været i kontakt med ordensmagten eller haft en kriminel løbebane. De har mange danske venner og lever som de fleste andre unge mennesker i Danmark. Alligevel har de alle en eller flere oplevelser med at blive afvist på et diskotek og af, at disse afvisninger skyldes deres etnicitet.

Effekten af kampagner

Nydanskerne synes, at det er godt, at der bliver sat fokus på problemer med diskrimination af nydanskere i nattelivet. Der er dog også flere af nydanskerne, der ikke kan huske, at der har været kampagner. Dem, der husker kampagnerne, synes dog, at effekten er tvivlsom. Man husker det måske lige her og nu, men det bliver hurtigt glemt. Samtidig er det ikke nok at opfordre unge nydanskere til at anmelde, da det alene ikke ændrer, at der forekommer afvisninger pga. etnicitet.

Afvisninger pga. etnicitet

Flere nydanskere har prøvet at blive afvist med den begrundelse at de ikke kan komme ind pga. deres etnicitet: *"Du virker som en flink fyr, men jeg kan ikke lukke dig ind...jeg vil rigtig gerne lukke dig ind, men chefen har fortalt mig: ingen udlændinge i aften"* (nydansk mand). En synes næsten, at det er at foretrække, for det er da i det mindste ærlig snak i stedet for, at man bliver afvist pga. sko eller lignende: *"Nogle gange er dørmændene meget ærlige og siger, at de har fået besked på, at de ikke skal lukke flere udlændinge ind...hellere det end at de lyver direkte op i hovedet på en, det er endnu mere nedværdigende"* (nydansk mand). Denne form for direkte diskrimination er dog ikke den mest fremherskende ifølge nydanskerne. Den direkte diskrimination er åbenlys og forbudt ved lov. De unges oplevelse er derfor, at afvisningerne bliver forklaret med andre ting, som af nydanskerne opfattes som dårlige undskyldninger for ikke at ville lukke dem ind på diskoteket.

Gæstelister og andre begrundelser for afvisninger

Flere nydanskere har prøvet at gå i byen med deres danske venner, og ikke kunnet komme ind alligevel. Dørmændenes forklaringer på, hvorfor de bliver udelukket er mangfoldige, men typiske forklaringer er, at de ikke står på gæstelisten, at dørmændene ikke kender dem, eller at de ikke er medlemmer. En ung mand fortæller:

"At gå i byen drejer sig om at kende nogle i døren...ellers kan jeg ikke komme ind...han står der og siger: du står ikke på listen. Nu har jeg erfaring nok med at gå i byen til at vide, at listen er kun et middel til at afvise folk...og så oplever man at en gymnasiekammerat, der aldrig har været der før valser lige forbi" (nydansk mand).

En anden fortæller om en tilsvarende oplevelse:

”Desværre, i dag er det kun for gæster...og vi stod ikke på listen...så kommer der nogle piger forbi, der går lige forbi, og så spørger jeg dem, om de står på listen, og de siger nej. Så spørger jeg ham hvorfor...og så peger de på en af os med en øring og siger: Han har lavet ballade...jeg prøver på at starte en dialog...hvorfor kan vi ikke komme ind...ingen reaktion...” (nydansk mand).

Nydanskerne har den helt klare opfattelse, at gæstelister o. lign. er redskaber, som diskotekerne bruger for at holde nydanskerne ude. Tydeligt bliver det, når nydanskerne går dørmændene på klingen og konfronterer dem med, at de lukker andre ind, der heller ikke står på listen. Denne unge mand siger: *”tro mig jeg har prøvet alt: du lavede ballade sidst, selvom jeg aldrig har været der før”* (nydansk mand). Det er samtlige af de unge nydanske mænd, der kan fortælle om en eller flere episoder med afvisninger, hvor det er deres klare indtryk at den forklaring, som de får, er en dårlig undskyldning, der blot dækker over, at man på diskoteket ikke vil have for mange nydanskere ind – særlig nydanske unge mænd.

Denne form for diskrimination er sværere at bevise, idet man skal kunne føre bevis for, at der er tale om diskrimination pga. etnicitet. Dørmænd og restauratører er klar over, at det ikke er tilladt at diskriminere pga. etnicitet, og det er derfor de unges opfattelse, at der opfindes undskyldninger til lejligheden. Kan det bevises (som det lykkes for nogle), at der er tale om diskrimination, er det ulovligt på lige fod med afvisninger, der direkte bruger etnicitet som forklaring.

Kvoter

Der er flere af nydanskerne, der er inde på, at diskotekerne opererer med kvoter for, hvor mange nydanskere, de vil lukke ind, og som natten skrider frem, bliver det tiltagende sværere at komme ind: ”Hvis jeg kommer lige efter de åbner, er der en chance for at komme ind, fordi de har de der kvoter” (nydansk mand). At operere med kvoter er ulovligt, og nydanskerne i undersøgelsen har ikke direkte oplevet at blive afvist med henvisning til kvoter, men det er alment kendt, at der arbejdes med kvoter på diskotekerne. En af de unge mænd har talt med et vagtselskab om kvoteproblematikken:

”Jeg har siddet og snakket med et vagtselskab i København, som står for størstedelen af det her. Jeg har snakket med dem for 3-4 måneder siden her i 2006, hvor de decideret sagde til mig, at 90% af de diskoteker i København, de kører med kvoter. 90%.” (nydansk mand).

At diskotekerne kører med kvoter er ifølge nydanskerne ikke noget, som den enkelte dørmand har besluttet: ”Det er en naiv ting at tro, at det er dørmændene, der bestemmer, hvem der skal ind. Dørmændene er en robot...er bare en eller anden idiot, de finder på gaden...” (nydansk mand). Det er derimod restauratørerne, der sætter retningslinierne for, hvor mange nydanskere, der er ønsket på stedet.

The Walk of Shame

Udtrykket ”The Walk of Shame” stammer fra en af interviewpersonerne og indkapsler den følelse det er, at skulle vende om og gå forbi køen fordi, man er blevet afvist. Det er ydmygende og skamfuldt. En ung mand siger: ”Det er virkelig nedværdigende” (nydansk mand), og en anden siger: ”Jeg flover mig, når jeg bliver afvist. Hvorfor kan jeg ikke komme ind,

overfor alle piger og drenge...når jeg kommer i skolen: ha ha han blev afvist...det er lidt ydmygende, det er flot” (nydansk mand). En siger: *”Man kan virkelig føle det på sin krop hvordan det er at være indvandrer i Danmark, når man bliver afvist”* (nydansk mand). Der er også en, der fortæller om, hvordan det er at stå i køen og vente på at blive afvist:

”De venter ikke til man er kommet helt op til døren, de går hen gennem rækken og begynder at pege folk ud og give dem nogen begrundelser for, hvorfor de ikke kan komme ind. Og der begynder man allerede at kigge andre steder hen, ligesom når man sidder i skolen og ikke vil spørges. Det værste er, hvis man når hen til døren og så bliver afvist fordi at ydmygelsen, og det er et begreb du hører meget ofte, vejer så tungt, at det gør ekstremt ondt... Der findes ingen andre steder, hvor det er så tydeligt som i nattelivet” (nydansk mand).

Forventningen om afvisningen gør altså en nervøs, og nervøsiteten trigger dørmændene. Der er med andre ord tale om en ond cirkel. Der er på flere diskoteker ansat dørmænd, der selv er nydanskere, men interviewpersonerne oplever ikke dette som noget positivt, nærmere tværtimod. Nogle siger, at det bare restauratørens påskud for ikke at være racist, men faktisk føles det endnu værre at blive afvist af en dørmænd, der selv er nydansker, da han af alle burde vide bedre og huske, hvordan det er at være nydansker i nattelivet.

Strategier

De steder, hvor nydanskerne ikke oplever problemer med at komme ind, er typisk kendetegnet ved at være spillesteder, der vælger deres repertoire med omhu, således at det ikke tiltrækker ballademagere. Fx har man den erfaring med hård hip-hop, at musikken tiltrækker de forkerte typer, og trækker salg af stoffer og slåskampe med sig. Stederne ligger

ofte i udkanten af byen, og er derfor mere steder, man tager hen, fordi man gerne vil høre noget bestemt musik frem for at bare ”at tage i byen”. På disse steder oplever nydanskerne aldrig at blive diskrimineret og vælger derfor ofte at komme her, da de ved, at her kan de komme ind. En anden strategi som nydanskerne bruger til at undgå at blive afvist er at vælge de steder, hvor de kender dørmændene, eller hvor de har arbejdet hårdt på at komme på gæstelisten. Andre igen vælger at tage bilen og køre til nogle af de lidt større provinsbyer i omegnen, da de sjældent oplever problemer med at komme ind på diskotekerne i provinsen. Nogle kører fx fra Århus til Ålborg, da de ikke oplever problemer der. En strategi, der også er forsøgt med mere eller mindre held, er at hjælpe hinanden med at komme på gæstelisten eller blive skrevet i døren. Andre gange hvor de unge ved, at de er blevet skrevet på en liste, har de oplevet, at de alligevel er blevet slettet fra listen, når de dukker op.

Dårlige oplevelser med politiet i forbindelse med anmeldelser

Der er forskellige holdninger til, hvorvidt det er en god idé at anmelde afvisninger, hvor man har følt sig diskrimineret, ligesom der er vidt forskellige erfaringer med effekten af en anmeldelse. Nogle har prøvet at anmelde med succes, og andre igen har erfaring med, at det ikke hjælper noget. Det kræver overskud og ihærdighed at komme igennem med en anmeldelse, og det er ikke alle politifolk, der tager anmeldelserne seriøst, som nedenstående citat viser. Citatet er fra en ung mand, der bliver afvist og ringer efter politiet og forklarer, at han ikke kan blive lukket ind, fordi han er nydansker:

”Så sagde politimanden til mig, at det kunne han sgu godt forstå, for der skal også være plads til danskere inde på diskoteket. Så sagde jeg til ham: Ved du hvad, hvis du har den holdning, så vil

jeg gerne bede om dit navn, for det vil jeg gerne gå videre med. Så mumlede han sit navn, og så sagde han: Hvad er dit problem? Så sagde jeg til ham: Ved du hvad mit problem er? For det første at jeg snakker med sådan en som dig, og nummer to: Jeg står her foran et diskotek og bliver nægtet adgang, fordi jeg er indvandrer, og jeg får ikke den behandling, som jeg skal have. Så sagde han: Ved du hvad, vi har pisstravlt, vi kan ikke bare sende en vogn over. Og så sagde jeg, at jeg gerne ville bede om hans navn, men han ville ikke give mig sit navn...Han var sådan lidt ældre, og så sagde jeg, ved du hvad, jeg står foran det her diskotek og klokken er 24, og jeg står her til klokken 5 om morgenen, og jeg går ud fra at fra klokken 24 til klokken fem om morgenen...der kommer en patrulje forbi. Så sagde han, at det får vi se. Så gik jeg hen til diskoteket...og ham der udsמידeren han sagde så, at jeg ikke måtte gå rundt her. Så sagde jeg, at det er et offentligt forto, og jeg har ret til at være her...det er ikke en del af diskoteket det her (nydansk mand).

Alle de unge, der har prøvet at anmelde, har erfaringer med, at det ikke er ligetil, og at politiet ofte hører dørmændens side af sagen først. Nogle gange går politiet ind på diskoteket og konstaterer, at der er andre nydanskere, og at der derfor ikke kan være tale om diskrimination. Som en ung kvinde siger om politiet, da hendes nydanske drengevenner og hende selv ikke kunne komme ind: "Sagde bare at der var andre udlændinge derinde, så der er ikke tale om diskrimination" (nydansk kvinde). For de fleste nydanskere er argumentet med, at der allerede er nydanskere på diskoteket et dårligt argument, der ikke tager kvoteproblematikken i betragtning. Det kan godt være, at der er lukket nogle nydanskere ind, men det betyder ikke, at der ikke diskrimineres alligevel.

Der er flere nydanskere, der har en oplevelse af, at nogle politifolk ikke er interesserede at hjælpe, og at de i bund og grund er enige med diskotekerne om, at der ikke skal være for mange nydanskere:

”Jeg blev meget chokeret over, at de, der skal sikre, at loven bliver overholdt, er så mistænksomme overfor os. Deres måde at kommunikere med os på, er meget præget af det billede, man har af fremmede” (nydansk mand).

Det er nydanskernes oplevelse eller fornemmelse, at politiet har en forudindtaget negativ holdning til nydanskere generelt, og at det præger politiets måde at behandle deres anklager om diskrimination på.

Gode oplevelser med politiet i forbindelse med anmeldelser

På trods af at det er de negative oplevelser, der fylder mest er det dog ikke kun negative oplevelser, der præger mødet med politiet. Den unge mand fra før, der havde en dårlig oplevelse med politifolk, der godt kunne forstå, at diskoteket ikke ville lukke nydanskere ind, fik kort efter en positiv oplevelse:

”Så gik der et kvarter, og der kom en patruljevogn forbi, og jeg stoppede vognen...jeg var kun lidt beruset, klokken var 24, og vi skulle kun lige til at gå videre i byen. Så fortalte jeg historien om, at vi blev nægtet adgang, fordi vi er indvandrere, og at jeg havde ringet til politistationen. Han sagde så, at han ikke havde hørt noget over radioen, og at det var et rent tilfælde, at jeg fik stoppet dem her. Det var en ældre betjent og en yngre betjent. De var meget venlige, og de gik begge to hen og snakkede med dørmændene, som sagde, at det er en gruppe af indvandrere og sådan noget. Den ældre betjent vendte sig om og kom over til mig og sagde så: den der gruppe af indvandrere, hvor mange er I? Så sagde jeg: vi er kun mig og min makker, og så gik han hen til dørmændene...og

så sagde han til udsמידeren: Har de to været indblandet i den der slåskamp, du nævner, i går? Så sagde den ene, at han var ikke på arbejde i går, og den anden sagde, at det kunne han ikke huske, og den tredje sagde nej, og lidt efter sagde han: det ved jeg ikke... Hvordan kan I så sige til dem, at de ikke må komme ind, fordi de har lavet ballade i går, og så sagde han: De skal ind. Basta. Et eller andet sted så havde jeg ikke lyst til at gå derind længere, det var bare for at vise udsמידerne, at de ikke kunne stå og nægte mig adgang, bare fordi jeg er indvandrer. Så gik jeg forbi udsמידerne, og lige da jeg gik forbi, satte han sin hånd på min mave og sagde: Du må ikke være negativ, når du går derind. Så sagde jeg: Er der noget jeg ikke er, så er det negativ – jeg er faktisk ret glad nu. Fordi jeg fik trumfet dem ned af ordensmagten, ikke? Og de stod og overgloede os den 1/2 time vi var inde i diskoteket, og så gik vi igen, for de fik ødelagt hele aftenen for os.. Det var den første gang, hvor det her skete” (nydansk mand).

Det lykkedes altså for de unge nydanskere at få politiets opbakning til at komme ind på diskoteket. Men det var dog kun en halv sejr, da de alligevel ikke følte sig velkomne, da det endelig lykkedes dem at komme ind, og de stod tilbage med en følelse af, at de havde fået ødelagt deres aften.

Grunde til ikke at anmelde

Trods følelsen af, at afvisningen skyldes etnicitet, er der flere, der aldrig har anmeldt episoden, da de tænker, at det har politiet da alligevel ikke tid eller ressourcer til at tage sig af: ”På en fredag, lørdag har de da alt for travlt til at komme” (nydansk mand). Andre gider ikke bruge deres tid på at forsøge at komme ind et sted, hvor de er uønskede: ”Jeg gider ikke at synke så dybt overfor en, der dømmer mig på forhånd... det er ikke et opkald værd” (nydansk mand),

"Hvis de ikke gider lukke en ind, gider man heller ikke gøre noget ved det" (nydansk mand). En enkelt ønsker ikke at tro på, at de bliver afvist, fordi de er nydanskere:

"Det er bare en del af nattelivet, der er nok også danske unge, der bliver afvist... Måske har jeg prøvet at benægte, at jeg blev afvist, fordi jeg var indvandrer...det er en eller anden psykologisk forsvarsmekanisme, så jeg ikke føler, at det ikke er mig der er noget i vejen med...det sker også for alle andre...der er nogle der skal afvises, og i aften blev det mig - igen" (nydansk mand).

Man fornemmer en vis resignation hos de unge mænd, og der er da også noget, der tyder på, at det kræver mange ressourcer at gennemføre en anmeldelse. Processen er langvarig, og det er ikke sikkert, at der kommer noget ud af det i sidste ende. Som vi var inde på tidligere, sker der meget få anmeldelser. En del af forklaringen kan være, at det er svært, at man derfor giver lidt op og resignerer, i stedet for at tage en kamp, der måske falder ud til ens fordel, men ikke ændrer ved følelsen af ikke at være velkommen, fordi man er nydansker. Oplevelsen af politiet er heller ikke uden problemer. De unge føler, at de ikke bliver hørt, men at der bliver hørt mere på dørmændene, og at der til tider ligefrem er tale om fordomme fra de politifolk, som skulle forventes at hjælpe.

Dårlige oplevelser med de andre i køen

Det føles ydmygende at blive afvist foran alle de andre diskoteksgæster i køen. Det rejser spørgsmålet om, hvordan de andre i køen reagerer på de afvisninger, der finder sted. Den mest fremherskende erfaring fra nydanskerne er, at der ikke bliver reageret, og at folk er ligeglade, hvilket opfattes som et ekstra nederlag: *"Det værste er at ingen griber ind...de danske unge i nattelivet er også ligesom accepterende...man kunne tilkendegive en sympati"* (nydansk mand).

Man fornemmer en vis skuffelse over, at der ikke er en reaktion fra de danskere, der er i køen. Eller i det mindste bare en tilkendegivelse af, at man finder det urimeligt. En anden fortæller det samme, at det angiveligt er alment accepteret, at der ikke bliver lukket nydanskere ind: *"Det største problem er, at det bliver accepteret, at der ikke bliver lukket indvandrere ind"* (nydansk mand). Den samme unge mand har desuden haft en oplevelse, hvor han var i byen med nogle klassekammerater, der heller ikke reagerede på afvisningen og gik ind uden ham, hvilket han forsøgte at snakke med dem om på studiet om mandagen. Men han syntes egentlig ikke, at de forstod det: *"Jeg var virkelig skuffet over mine klassekammerater der ikke greb ind, og jeg synes ikke, at de kunne sætte sig ind i det"* (nydansk mand). Der er flere af den slags oplevelser af ligegyldighed eller oplevelser af accept af afvisningen fra de danske gæster i køen. Det er svært at vide, om denne ligegyldighed eller accept bunder i en negativ holdning overfor nydanskere, uvidenhed, eller en frygt for selv at blive afvist, hvis man griber ind og dermed risikerer, at en god aften i byen går i vasken. Det er også muligt, at det ikke er muligt for de andre i køen at se eller høre, hvad der foregår. At de andre sjældent griber ind, ses af de unge som en del af problemet. Det får de unge til at føle, at de andre er ligeglade, hvilket gør ydmygelsen endnu større.

Gode oplevelser med de andre i køen

Enkelte har dog oplevet, at der var nogle af gæsterne, der reagerede, og at det faktisk hjalp. En fortæller om engang, hvor der var en pige, der hjalp ved at tale med dørmændene om, at han og hans ven så fredelige ud, og at han da godt kunne lukke dem ind, hvilket de så blev. En anden har også en oplevelse med at blive bakket op af en pige i køen, men med et noget andet resultat:

”En gang er jeg blevet bakket op i køen af en dansker. Vi var tre som blev nægtet adgang, og så var der en ung pige, som sagde: Hvorfor må de ikke komme ind? Og hun blev virkelig sur. Så blev dørmændene virkelig sur og skubbede hende, og han ville ikke lade hende komme ind og hente sin jakke. Efter en masse diskussion fik hun lov til at hente sin jakke og tog så hjem (nydansk mand).

Der er også nogle, der har fået et par piger til at sige, at de var med dem, men: *”Det hjalp ikke, vi blev ikke lukket ind alligevel”* (nydansk mand).

Generaliseringer

Et af de temaer, der er oppe at vende i interviewene, er fordomme blandt dørmænd og restauratører om de unge nydanske mænds måde at gå i byen på – efter sigende en måde, der ikke passer til den danske gå-i-byen kultur. Fordommene går ifølge nydanskerne på, at nydanskere ikke drikker, at de er nærgående overfor de danske piger eller bare hænger og skuler i baren eller ved et bord. Flere af nydanskerne er enige i, at der er grupper af nydanskere, der opfører sig dårligt, og skaber en dårlig stemning:

”Der er lidt for mange udlændinge, der opfører sig lidt for smart, og det går ud over os, men alle folk kan finde på at gå hen til en pige, hvor pigen kan føle sig utryk. Når man ser en perker gør det, så bliver det værre” (nydansk mand).

Problemet er, at fordomme og generaliseringer falder tilbage på alle nydanskere, hvis der er nogle, der opfører sig dårligt. Konsekvensen er, at alle nydanskere bliver opfattet som

nogle, der ikke kan finde ud af at opføre sig ordentligt og er for nærgående overfor de danske piger. De unge nydanskere, som er interviewet i undersøgelsen, synes imidlertid ikke, at de er anderledes end den danske unge:

”Ikke blandt min omgangskreds, tværtimod... Vi er ikke anderledes end andre. Måske kan de have ret i at nogle udlændinge kan have højere temperament end gængse danskere... Men man skal virkelig være firkantet for at dele folk op på den måde” (nydansk mand).

Ifølge denne unge mand, kan man ikke skære nydanskere over en kam og postulere, at de har en ens gå-i-byen kultur, og at nydanskere er mere voldelige eller potentielle ballademagere. Samtidig er det nydanskernes oplevelse, at det lige netop er det, der foregår. De fordomme som nydanske unge mænd møder, knytter ikke kun an til, at de er nydanskere, men til at de er nydanske mænd. De oplever at blive mødt med fordomme om, at de er mere aggressive og ikke kan opføre sig ordentligt overfor pigerne.

Nydanskerne mener, at der er en tendens til at dørmændene skærer alle nydanskerne over en kam, fordi der er nogle få grupper af unge nydanskere, der laver meget ballade, og at det er derfor, at dørmændene er ekstra opmærksomme på ikke at lukke nydanskere ind. De mener derfor ikke, at der som sådan tale om racisme fra dørmændenes side, men om at se nydanskere som et hele frem for at skelne mellem ballademagere og ganske almindelige gæster. Nydanskerne er samtidig godt klar over, at dørmændene har et svært arbejde og siger:

”Dørmændene har et svært arbejde, fordi de møder nogle ubehagelige mennesker, og så generaliserer de ud fra de hårde indvandrere som de møder... Nu er jeg ikke ekspert på området og ved ikke, hvordan det rent teknisk kan løse sig, men det kunne være fint, hvis man først gik ud fra, at alle mennesker er fine mennesker, indtil det modsatte er bevist” (nydansk mand).

Nydanskerne anerkender, at dørmændene bliver nødt til at sortere i gæsterne og forstår for så vidt godt, hvorfor det rammer alle nydanskere, men de ville ønske, at det var anderledes.

Myten om at nydanskere er dårlig forretning

En af de gentagne forklaringer, som nydanskerne giver på afvisninger og kvotepolitik er, at restauratøren frygter, at det er dårligt for forretningen, hvis diskoteket lukker for mange nydanskere ind. Det vil betyde, at de danske gæster holder sig væk:

”De frygter, at det vil skræmme de andre gæster... Hvis de lukker mange indvandrere ind, ved de, at mange indvandrere vil søge derhen, fordi de ved de bliver lukket ind. På et eller andet tidspunkt vil de skræmme de andre kunder væk, så man har kvoter” (nydansk mand).

Nydanskerne forstår godt, at det for restauratørerne drejer sig om at drive en forretning, og at de gør det, de føler, der er nødvendigt for at drive deres forretning bedst muligt. Afvisningerne sker på baggrund af dørmænd og restauratørers hensyntagen til, hvad de tror de andre gæster ønsker af klientel, og opererer derfor med kvoter.

De andre gæsters holdning til nydanskere

Der er en af nydanskerne, der mener, at det er noget vrøvl, at de andre gæster ikke vil komme, hvis der er mange nydanskere, hvis de ellers opfører sig ordentligt:

”Folk der laver ballade skal bare ikke ind, og det er jo ikke kulturelt betonet om man er voldelig eller laver ballade. Hvad fanden er det for noget med, at folk ikke gider komme, hvis der er nydanskere. Du kommer jo også på strøget hvis der er nydanskere, og i butikker hvor nydanskere arbejder” (nydansk mand).

Den meste udbredte holdning blandt nydanskerne er dog, at det er rigtigt, at danskerne ikke vil komme, hvis der er mange nydanske unge mænd. En ung kvinde siger:

”Er der for mange udenlandske fyre et sted, så gider de danske piger ikke at komme, så der er måske dårlig økonomi i at lukke for mange udenlandske fyre ind... Det kan jeg høre fra mine danske veninder. De siger direkte, at hvis der er for mange udenlandske fyre, så gider de ikke at komme” (nydansk kvinde).

En ung mand siger: *”Jeg har hørt fra nogle piger, at de er holdt op med komme der og der, fordi der er for mange perkere” (nydansk mand).* Afvisningerne hænger derfor sammen med, at restauratører eller dørmænd har nogle formodninger om, at for mange nydanske unge mænd vil give stedet et dårligt ry og ødelægge forretningen. *”Du ser jo alle de steder, hvor der ikke er indvandrere, hvor propfyldt der er” (nydansk mand).* I undersøgelsen indgår ikke danske disko-

teksgæster, så det er svært at vide, om holdningen blandt disse er, at de ville holde sig væk, hvis der er for mange nydanskere.¹³

Diskrimination i samfundet

Flere af interviewpersonerne nævner, at det ikke kun er i døren til diskoteket, at de unge bliver afvist, men at afvisningerne blot er en af mange afvisninger, som de unge oplever. En ung mand fortæller således:

”Jeg tror ikke, at de er racister, men de opfører sig racistisk...hvis en restauratør fra Nørrebro lukkede alle indvandrere ind, så ville der blive ballade, tro mig det ville der...det er ikke racisme, men det er en social tendens. Det har ikke noget at gøre med, at tyrkerne er aggressive. Hvis du tog alle børn i Hellerup og lod dem vokse op på Nørrebro, under de forhold med den stigmatisering der foregår, og lod dem blive afvist overalt, så skulle de se hvordan de ville blive til sidst” (nydansk mand).

Citatet er interessant, fordi der berøres noget meget centralt, der ofte bliver forbigået i debatten omkring nydanskere og diskrimination i nattelivet. Det drejer sig om de sociale forhold. Han siger, at han egentlig ikke mener, at dørmændene er racistiske, men at de opfører sig racistisk. Han er klar over, at der er en gruppe unge nydanske fyre, der laver bal-

¹³ Lise Togeby og Øystein Gaashold påpeger dog det specielle forhold, at 80% af danskerne aldrig har kontakt med etniske minoriteter, men at 18% af den etnisk danske befolkning ikke ønsker en person af en anden ”race” som nabo og 37% ønsker ikke en ”muslim” som nabo (Gaasholt & Togeby 1995). Disse tal indikerer, at danskere har nogle fordomme om nydanskere, der kunne tænkes også at udmønte sig i nattelivet.

lade, og at de kommer fra et bestemt kvarter med nogle ugunstige sociale forhold, og at denne gruppe stigmatiseres. Hans pointe er, at det ikke er fordi, de er nydanskere, at de er aggressive, men at en konstant stigmatisering kan gøre folk aggressive, og at det samme ville ske for alle mulige andre, hvis man gav dem de samme forhold. På den måde bliver der tale om en ond spiral, hvor afvisninger medfører vrede og vrede medfører afvisninger:

”Hvis du tager på Strøget fredag lørdag nat, så ser du måske 20 indvandrere rende rundt. Og folk tænker, hvad fanden de laver på strøget. Men det er jo fordi, at de ikke kan komme ind, det er jo ikke fordi de synes, det er pissesjovt i november og regnvejr at rende rundt på gaden, når forretningerne er lukkede. Jeg synes, at sådan nogle ting de gør, at de bliver mere negative, og at de får et had til samfundet, fordi så får de netop det, de har søgt efter mange af dem. Fordi mange af dem står i et dilemma omkring, hvilket tilhørsforhold de har til Danmark, og så hver gang de prøver at overbevise sig selv om, at de er danske, så får de den der lussing i byen, der lige minder dem om, at de stadigvæk ikke er danske, og stadigvæk ikke har fået blå øjne og lyst hår. Det gør så, at mange af dem bliver bekræftet i det. For det kan godt være, at de kommer fra belastede områder, og forældrene er analfabeter, og de ikke har de samme kompetencer til at læse til videregående uddannelser, og man kender også til diskrimination på praktiksteder som er meget større, og her møder de heller ikke venlige personer, der accepterer dem for, hvad de er. Og alt det her gør så, at de siger: Jamen så er jeg virkelig indvandrer, og det gør, at der kommer den her kæmpe distance mellem danskere og indvandrere” (nydansk mand).

Hvis man hele tiden føler sig stigmatiseret, og måske ikke har ressourcerne til at gøre noget ved det, er der en risiko for, at der opstår en gruppe unge nydanskere, der ikke føler

sig som en del af det danske samfund og derfor vender deres vrede og frustrationer udad. Det kræver en del overskud at reagere som denne unge mand:

”Jeg kunne have valgt at give udtryk for mine frustrationer ved at smadre et eller andet, men jeg valgte noget andet. OK jeg holder mig til mine bøger og på et eller andet tidspunkt så må jeg komme op til der, hvor der bliver taget beslutninger, og så må jeg gøre noget derfra” (nydansk mand).

Nu har denne unge mand nogle ressourcer, der gør ham i stand til at ville prøve at ændre systemet indefra, men det er det ikke alle, der har.

De oplevelser og refleksioner, som de unge nydanskere har omkring den måde nydanskere opfattes og behandles i det danske samfund, viser med al tydelighed, at den diskrimination, som de unge oplever, ikke kan begrænses til nattelivet, men er en gennemgående oplevelse af at blive behandlet mindreværdigt. Nattelivet er blot et sted af mange, men et sted der spiller en stor rolle for de unge nydanskere.

Opsamling

Flere af de interviewede nydanskere oplever at have været udsat for diskrimination, hvor afvisningen direkte er grundet i etnicitet – både fra dørmændens side i forbindelse med den konkrete afvisning, men også efterfølgende i deres kontakt med politiet. Det er dog ikke denne form for diskrimination, der opleves som den mest fremtrædende. Nydanskernes oplevelse er, at afvisningerne i langt de fleste tilfælde begrundes med andre ting end etnicitet – ikke desto mindre oplever de, at omstændighederne i forbindelse med af-

visningerne har peget i retning af, at etniciteten har været den bagvedliggende årsag. Fx er de øvrige gæster i køen valset lige forbi, eller der er blevet stillet særlige krav til medlemskort og påklædning til de nydanske gæster, men ikke til de øvrige. De unge nydanskernes oplevelse er altså i høj grad, at de afvises med løgnagtige begrundelser og dermed er ofre for diskrimination. Problemerne med sådanne oplevelser af diskrimination er, at det kan være meget svært at bevise, at det reelt har fundet sted.

De unge nydanskere har stor forståelse for dørmændenes arbejde, og for den svære situation, som de ved det kan være for dørmændene, når han skal afveje om accepten af en gæst kan give potentielle problemer på diskoteket. De unge nydanskere tager restauratører og dørmænd i forsvar, og mener ikke nødvendigvis, at det er den enkelte dørmænd eller restauratør, der er racist, men derimod at der florerer en masse fordomme omkring nydanskere i branchen. Fordomme omkring, at de skaber ballade, har en forkert attitude og ikke ved, hvordan man skal opføre sig overfor de danske piger. Problemet er ifølge nydanskerne, at dørmændene, i deres forsøg på at skille fårene fra bukkene, generaliserer deres fordomme til at gælde nydanskere som et samlet hele.

Det er nydanskernes oplevelse, at dørmænd og restauratører opererer med kvoter ud fra en logik om, at de danske gæster - særlig de danske piger - ikke vil komme på et diskotek, hvor der er mange nydanske unge mænd. Det er ifølge nydanskerne en forretningslogik, der med udgangspunkt i fordomme er medvirkende til, at der forekommer diskrimination bl.a. i form af en kvotepolitik.

De unge mænd står i en situation, hvor de føler sig uretmæssigt afvist, men hvor de ofte ikke kan stille noget op. De føler ikke, at de får opbakning af hverken politi eller de andre gæster i køen til diskoteket. Nydanskerne oplever, at politiet ikke altid tror på dem, og at politiet egentlig godt forstår restauratørerne, da de også selv har fordomme om nydanske unge mænd. Og med hensyn de andre gæster, så opleves de som indifferente, hvilket gør ydmygelsen ekstra stor.

De unge reflekterer desuden over, at når de står i køen til diskoteket, gør forventningen om afvisningen dem nervøse, hvilket får dem til at opføre sig unaturligt og påkalde sig dørmændens opmærksomhed og vække hans mistænksomhed. På den måde opstår en slags negativ spiral, hvor afvisninger afstedkommer nervøsitet, og nervøsitet afstedkommer afvisninger.

Flere af de nydanske unge mænd stiller sig tvivlende overfor, om det kan betale sig at bruge tid og kræfter på at anmelde de afvisninger, der opleves som diskrimination, til politiet. Nogle har gode erfaringer med at anmelde, mens andre har dårlige. Det, der afholder mange af de unge mænd fra at anmelde episoderne, er en manglende tro på, at sagen vil falde ud til deres fordel vel vidende, at det kan være svært at føre bevis i disse sager. Og endvidere en form for resignation – man gider ikke at beskæftige sig med det, da ydmygelsen er stor nok i forvejen.

Der er flere af de unge mænd, der reflekterer over, at afvisningerne i døren i bund og grund kun er en afspejling af den diskrimination, nydanskere generelt er udsat for i det danske samfund – afvisningerne i døren til diskoteket er således bare en blandt mange

afvisninger, idet de holdninger til nydanskere, som præger samfundet generelt, også finder vej til nattelivet.

3.2 Dørmænd og restauratører

Grunden til, at vi har valgt at lade dørmænd og restauratører komme til orde sammen, er dels, at begge grupper har erfaringer fra den anden side af døren, dels fordi de står i et afhængighedsforhold til hinanden, da de er en del af samme arbejdsplads. Samtidig kan deres udsagn supplere hinanden i forhold til problematikken omkring afvisninger af nydanskere. Alle er kendetegnede ved, at de har mange års erfaring i branchen, hvilket betyder, at de ved en del om nattelivet og de konflikter, der opstår her.

Spillesteder eller diskoteker

Det har i undersøgelsen vist sig, at der er skel, der er væsentlige i forhold til om der opleves problemer med unge nydanskere. De steder, der ikke oplever problemer, er steder, der ligger udenfor centrum, holder koncerter med eventuelt efterfølgende diskotek, hvor man skal købe billet på forhånd og som bevidst fravælger musik, som de ved tiltrækker potentielle ballademagere. De steder, der oplever problemer med de unge nydanske mænd, er diskoteker, der har åbent hele natten, ikke spiller livemusik og har et meget ungt publikum.

Udvikling i nattelivet

Det er ikke en generel opfattelse blandt de adspurgte restauratører og dørmænd, at der er kommet flere stoffer eller mere vold i nattelivet. Det er særlig de steder, der er kendeteg-

net ved at have åbent til ud på morgenen, ligge centralt og kun spille diskoteksmusik, der oplever, at der er flere stoffer og mere vold. Stofferne er skyld i, at der hurtigere opstår konflikter, at der er mindre tolerance blandt gæsterne, og at volden er grovere. Der er flere, der påpeger, at det især er bander af unge nydanske mænd, der står for den meget grove vold.

Kampagner

Hverken dørmænd eller restauratører har stor tiltro til de kampagner, der har været ført omkring at gøre nattelivet mere trygt. Flere er end ikke klar over, at der har været kampagner. I forbindelse med kampagner omkring problemer med diskrimination af unge nydanskere i nattelivet, mener dørmænd og restauratører heller ikke, at det har nogen betydning for problemerne i nattelivet, da deres holdning er, problemerne ikke drejer sig om diskrimination fra deres side.

Spillesteder

Et koncertsted henvender sig til unge mennesker og arrangerer bl.a. koncerter, der henvender sig til forskellige grupper af unge. De har bl.a. haft arrangementer, hvor kun piger måtte komme og haft arrangementer, hvor etnisk musik af forskellig art har været i centrum. De gæster, der kommer, kommer først og fremmest for musikken, og ikke fordi de bare skal i byen. Samtidig lukker stedet forholdsvis tidligt, og lukker kun de folk ind, der har billet til koncerten og oplever derfor ikke problemer med fulde unge mennesker i køen sent om natten, hvor situationer tit spidser til. Som restauratøren siger:

”Det handler om de aktiviteter, vi laver...det er et helt andet publikum, end det du ser i diskoteksmiljøet. Det er folk, der er kulturelt interesserede på en eller anden måde... Det har også noget at gøre med, at vi lukker før de allerværste branderter dukker op” (restauratør).

Kombinationen af at have særlige arrangementer, som de unge mennesker vælger og at lukke tidligt, betyder ifølge restauratøren, at de sjældent oplever problemer eller bliver nødt til at afvise folk: *”Vi kan ærligt sige, at vi lukker alle ind, der kan finde ud af at betale billetten og opføre sig ordentligt og høre koncerten” (restauratør).* Restauratøren fortæller videre, at han tit hører fra unge nydanske mænd, at det er fedt, at de kan komme ind her, fordi de har så mange oplevelser med at blive afvist i centrum.

Et andet sted er også først og fremmest et spillested, der dog også har natklub til klokken 5 om morgenen. Her er det musikken, der er i centrum, og de folk der kommer, kommer for at høre musik. På stedet er de meget bevidste om, at man kan tiltrække et bestemt klientel ved at have en bestemt slags musik på programmet:

”Jeg skal ikke stå inde i byen for eksempel. Jeg er med til at udvikle noget socialt her plus der er tale om kultur. Det er for mig interessant. Man tiltrækker nogle andre mennesker, man kan rimelig nemt styre sin kundekreds, tror jeg” (dørmand).

På stedet oplever de meget sjældent problemer med nydanskere, og politikken på stedet er: *”Her er der plads til alle...så det er som det skal være” (dørmand).* På stedet gør de meget ud af, altid at have en del ansatte inde, hvor gæsterne er, og er der nogle, der laver ballade, så bliver de smidt ud. Men der foregår ikke sortering i døren på baggrund af etnicitet.

Selvom det ene af de to steder også har diskotek efter koncerten, er det fælles for de to steder, at de er meget bevidste om at vælge sit repertoire, så det ikke tiltrækker ballademagere, og den første sortering af gæsterne finder derfor sted allerede, når man planlægger programmet¹⁴. På den måde er stederne i stand til at undgå de værste ballademagere, og står derfor ikke med de samme problemstillinger som de steder, der er rene diskoteker, og hvor folk tager hen, når de skal i ”byen” for at more sig.

Diskoteker

I modsætning til spillestederne foregår diskotekernes første sortering af gæsterne i døren til diskoteket. Folk kommer tit i opløftet stemning og ser frem til en sjov aften i byen sammen med vennerne. Da det ser ud til, at det er på de rene diskoteker, at konflikterne opstår, er det i det følgende derfor disse steder, der beskrives. De restauratører og dørmænd, der arbejder på diskotekerne oplever jævnligt problemer med nydanskere. I det følgende vil vi beskæftige os mere indgående med de problemer, som restauratører og dørmænd står overfor på diskotekerne.

Dørmændene skal undgå ballademagere

Dørmanden står i en central position og skal på meget kort tid kunne vurdere gæsterne og udelukke folk, som kunne tænkes at lave ballade. Det er som nævnt et krav ifølge lovgivningen, og virksomheden kan miste sin bevilling, hvis der er for mange voldsepisoder.

¹⁴ De to steder nævnes af nydanskerne som eksempler på steder, hvor de altid kan komme ind.

At være dørmænd er et udsat job, og mange dørmænd har erfaringer med at være blevet overfaldet af aggressive gæster. Dørmændenes primære opgave er at undgå, at der kommer gæster ind, der laver ballade og at undgå, at situationer udvikler sig voldeligt. Hvis der er mange voldsepisoder, kan det dels betyde, at stedet mister sin bevilling, dels at de andre gæster holder sig væk, så stedet på sigt bliver nødt til at lukke.

Dørmændene fortæller, at man gennem jobbet efterhånden bliver en god menneskekenner og ved, hvem der er potentielle ballademagere. De afviser derfor tit folk pga. deres opførsel eller udstråling – hvis de opfører sig som nogle, der kunne finde på at lave ballade, eller hvis de er meget fulde eller ser ud til at være på stoffer. Hvis de fx virker aggressive eller lidt for nærgående i forhold til andre gæster i køen, så bliver de afvist uanset øvrige karakteristika:

”Hvis jeg ikke lukker nogen ind, så er det fordi jeg er utryk og så forklarer jeg dem det...nogen siger bare OK og går...næste gang de kommer, vil jeg så sikkert lukke dem ind. Men nogle bliver sure...og ringer efter nogle andre, og der kommer mere ballade” (dørmænd).

En dørmænd fortæller om, at man kan teste folk, der virker mistænkelige ved at stille dem nogle testspørgsmål om, hvordan aftenen har været eller lignende. En trænet dørmænd kan med det samme høre på svaret, om personen er en ballademager, eller en der er i byen for at have det sjovt. Man kan også vurdere påklædning, frisure og kropsbygning. De fleste dørmænd ved, at man skal være på vagt overfor fyre, der er kæmpestore og kar-seklippede. Og hvis der kommer store grupper (5-6 personer) af store pumpede fyre, så

kommer de ikke ind, da man ikke kan styre så stor en gruppe potentielle ballademagere. Desuden bliver de andre gæster utrygge ved den slags gæster:

”Man kan simpelthen se det, når man går igennem diskoteket – der hvor der om halvtomme områder, er der typisk nogle hårde drenge” (dørmand).

Det fremgår, at dørmændene dels sorterer på baggrund af den enkelte gæsts fremtoning og attitude, dels har de også har nogle erfaringer, der betyder at visse grupper eller typer ikke kommer ind. Dørmændenes opgave er selvfølgelig at sørge for, at der er ro og orden på diskoteket, og at der ikke kommer ballademagere ind. Derfor er en sortering nødvendig. Når dørmænd og restauratører omtaler potentielle ballademagere, er det altid mænd. Der er sjældent problemer med kvinderne, hverken de danske eller nydanske.

Dørmændene bestemmer selv

Dørmændene finder det helt essentielt for deres arbejde, at de har retten til at sortere folk på baggrund af deres erfaringer og fornemmelser:

”Jeg har arbejdet nogen steder, hvor man ikke har haft den politik...så kan man ikke lave et trygt gå-i-byen-sted. Deres politik er, at alle er velkomne, hvis de har minimumsalderen for at komme ind, så kan man ikke som dørmand bruge ens fornemmelse til at afvise folk. Man bliver nødt til at kunne sortere, ellers bliver der for meget at holde øje med” (dørmand).

Dørmændene synes også, at det bør være op til dem selv at vurdere den enkelte situation, da det også er dem, der får problemerne bagefter, hvis de har lukket de forkerte ind. De har ofte frie hænder, om end der også kan være nogle retningslinier fra restauratørerne omkring, hvilke grupper, der ikke må komme ind. Det bliver dog altid diskuteret med dørmændene og i sidste ende, er det deres vurdering. En restauratør siger:

”Dørmændene skal have det godt med at lukke en ind...man skal igennem nåleøjet...vi har type-afvisninger. Vi afviser alle rockertyper, hormonbomber med armene ud til siden, store grupper fra Christiania, Blågårdsplads. Alle de der ubeldige grupperinger” (restauratør).

Den sortering der finder sted i døren til diskoteket, bliver nødvendigvis en grovsortering, og det sker ind imellem, at der afvises nogle, der måske ikke burde være blevet afvist. Holdningen er dog, at man hellere afviser 10 for mange, end man lukker én forkert ind. I det følgende analyseres, om nydanskere opleves som en særlig problematisk gruppe, der har en større risiko for at blive afvist end andre gæster.

Reelle ballademagere

Dørmænd og restauratører er enige om, at der er grupper af nydanske unge mænd, der skaber problemer af den ene eller den anden art, og flere af dem siger, at de er klar over, at der er forskel på nydanskere, og at der selvfølgelig er nogle, der er helt almindelige fredelige gæster. Grunden til at der afvises flere nydanskere end danskere er, at dørmændenes erfaringer har vist, at der generelt er flere problemer med nydanskere end med andre gæster. For en sikkerheds skyld udelukker de hellere en, der måske ikke er problemer med, end at de risikerer at lukke en forkert ind:

"...Har vi først lukket dem ind, er det ragnarok at få dem ud igen, hellere afvise ni forkerte end at lukke en forkert ind, for den mand kan ødelægge vores forretning og forhold til politiet" (restauratør).

En af dørmændene har reflekteret over, om han var racist, fordi han oftere afviser nydanskere end andre: *"Jeg har gået en periode hvor jeg gik og tænkte om jeg var racist, men det er jeg ikke. Jeg deler dem op i ballademagere og ikke ballademagere" (dørmand).* Det er et tilbagevendende tema hos dørmændene, at de unge nydanske mænd står for en stor del af den ballade og vold, der er på diskotekerne. En refererer til en undersøgelse, som man selv har foretaget på stedet, hvor han arbejder. Undersøgelsen viser, at 72% af balladen, stammer fra de 3-5% nydanskere, der er på stedet (dørmand). Fra dørmændenes synspunkt er grunden til, at de afviser flere nydanskere end andre, at de erfaringsmæssigt ved, at der er større risiko for, at de skaber problemer: *"Der er flere udlændinge, der har en tendens til at koge mere op end danskere ...det er jo primært dem, der laver ballade" (dørmand).*

På vagt overfor nydanskere generelt

Dørmænd og restauratører er godt klar over, at det ikke er alle nydanskere, der er ballademagere, men at der er tale om en gruppe af "ekstreme" indvandrere. Men samtidig er de mere på vagt overfor nydanskere generelt, for som en siger: *"90% er ballademagere, og de sidste 10 er ikke, men til gengæld kender de alle sammen nogen ballademagere" (dørmand).* Eller som en restauratør siger: *"Vi har 5-6% indvandrere på en aften, og de står for 50% af balladen" (restauratør).*

Dørmænd og restauratører står i en situation, hvor de bliver nødt til at sortere og da deres erfaring siger dem, at nydanskere er ballademagere, så er de mere på vagt overfor dem, og det kommer muligvis til at gå ud over nogle forkerte. Som vi har været inde på, så oplever mange nydanskere det at stå i køen som en ubehagelig oplevelse, hvor de er nervøse for om de kommer ind. Et problem kan derfor være, at dørmændene oplever at de har en adfærd, som de ikke er helt trygge ved, og at de derfor afviser dem.

På trods af at de fleste dørmænd og restauratører godt er klar over, at ikke alle nydanskere laver ballade, så er de ekstra på vagt overfor nydanske unge mænd, da deres erfaringer siger dem at nydanskere, i højere grad end andre, laver ballade. Det kan betyde, at mørk hud bliver stigmatiserende, da det er et tydeligt ydre tegn, som dørmændene kan bruge i deres sortering – rimelig eller ej. Som en dørmænd, der selv er nydansker siger:

”Hvis jeg kom sammen med Hans, Jens og Jesper, var der aldrig nogen der ville sige, at vi kan ikke lukke Jesper ind, fordi vi kender ham ikke. Der er der ikke nogen der siger” ...og han siger desuden: ”Man skal lade være med at være så firkantet, der er da nogle udlændinge, der er idioter i byen, men det er der også mange danskere der er...alle folk skal have en chance for at komme ind...og hvis der kommer nogle indvandrere så lukke dem ind. Hvis der ikke kommer nogen ind, så kan man ikke vide om de laver ballade” (dørmænd).

Dørmændens pointe er, at det rammer alle nydanskere, at der er nogle, der opfører sig dårligt. Derimod rammer det ikke alle danskere, at der er nogle danskere, der ikke ved hvordan, man skal opføre sig.

Nydanskernes kultur er et problem for forretningen

At nydanskere er potentielle ballademagere er dog ikke den eneste begrundelse for at afvise nydanskerne. Restauratørerne er interesserede i at tjene penge, og her er det restauratørernes erfaring, at de fleste nydanskere ofte bruger flere penge end den gennemsnitlige diskoteksgæst. Alligevel er det en dårlig forretning at lukke mange nydanskere ind:

”Mange af dem vi lukker ind, bruger ofte flere penge i baren, de har flere penge, men de fylder meget”. De har en tendens til at de går i byen rigtig mange af gangen, og de fester lidt voldsommere” (dørmand).

Denne anderledes kultur betyder, at nydanskere generelt ikke er velkomne. De unge nydanskere opfører sig på en måde, der gør de andre gæster utrygge – specielt de danske piger. Det er de unge nydanske mænd, der er problemet: de er for mange, de fylder meget, og de skræmmer de danske piger. De nydanske piger nævnes aldrig som et problem. En dørmand, der selv er nydansker, siger meget direkte:

”Hvis du kommer sådan et sted, ved du hvordan det virker... der er sgu for mange udlændinge... de adskiller sig meget. Hvis jeg havde et sted, ville jeg heller ikke have dem” (dørmand).

Ifølge restauratører og dørmænd fylder nydanskerne meget, er i flok og fester voldsommere, men der er også problemer med deres attitude på diskotekerne: *”De står og skaber en dårlig stemning, de står bare i baren og skuler på folk. Det skaber en dårlig stemning og utryghed. De*

kan ikke se, at de har gjort noget forkert” (dørmænd). Et andet stort problem er, at mange nydanske unge mænd ikke ved, hvordan de skal opføre sig overfor de danske piger:

”Et stort problem er det her med respekten overfor kvinder, som ikke er den samme, ofte for indvandrere overfor danske piger... jeg oplever mange gange, at de ikke har respekt for pigerne. Og pigerne har måske noget tøj på, der virker udfordrende og det kan mange indvandrere opfatte som et forkert tegn... de tror, at de bare kan få lov til at tage på dem” (dørmænd).

De unge nydanske mænd har ifølge dørmænd og restauratører et attitudeproblem og en manglende forståelse for, hvordan man skal opføre sig i det danske natteliv. På trods af at dørmænd og restauratører flere gange nævner, at der er tale om en gruppe af nydanskere, der laver ballade, så rammer det også uskyldige. Som en restauratør siger: *”Hvis det stod til mig, ville jeg afvise dem alle... ligesom jeg gør med rockere”* (restauratør). Dette er selvfølgelig ikke holdningen alle steder, men der er en tendens til, at nydanskere som gruppe ikke er specielt velkomne i byen.

Kvotepolitik nødvendig

Der synes at være den opfattelse blandt såvel dørmænd som restauratører, at man bliver nødt til at operere med kvoter, fordi: *”Hvis en restauratør siger: ok, nu lukker vi alle ind, der ikke har lavet ballade i nattelivet, så boom, så ville hele diskoteket være fyldt op med indvandrere”* (dørmænd). Hvis det først rygtes, at stedet lukker alle ind, er det dørmænds og restauratørernes opfattelse, at det bliver til et ”indvandrersted” med den konsekvens, at de danske gæster ikke vil komme – særligt ikke de danske piger.

Det er uden tvivl rigtigt, at der er grupper af både danskere og nydanskere, der opfører sig dårligt, og som skræmmer de andre gæster væk. Problemet i forhold til nydanskerne er, at de vælges fra, blot fordi de tydeligt skiller sig ud, og de derfor er nemme at identificere. Dørmænd og restauratører har nogle erfaringer med grupper af nydanskere, som de risikerer at generalisere til alle med mørk hudfarve, og som betyder at etnicitet bliver et negativt tegn, som de unge nydanskere bliver bærere af qua deres hudfarve.

Nydanskere råber racist, hver gang de afvises

Dørmænd og restauratører føler, at det er urimeligt, at de får diskriminationssager på halsen, men de fleste har prøvet det. De mener også, at nogle nydanskere truer med at anmelde for diskrimination, hvis ikke de bliver lukket ind. Restauratører og dørmænd synes ikke, at det er rimeligt, at der skal være regler for, hvem de skal lukke ind på et privat sted:

”Det er jo ikke et offentligt sted...det er en privat restauration, og man må som restauratør selv bestemme, hvem man vil lukke ind, så jeg kan slet ikke forstå den her problematik med at folk bliver nægtet adgang” (dørmænd).

Ifølge dørmændene burde man ikke tvinges til at lukke nogen ind, som man ikke ville have ind, og det er så ligegyldigt på hvilket grundlag. Loven siger som bekendt, at det ikke er tilladt at diskriminere på baggrund af bl.a. etnicitet, og det betyder at både dørmænd og restauratører føler sig tvunget til at lukke nogen ind, som de helst ikke vil have ind: *”Der bliver råbt racist, ligeså snart der bliver grebet ind overfor personer med anden etnisk baggrund end dansk” (restauratør).* For at undgå diskriminationssager, må dørmændene dels lukke nogle

nydanskere ind og dels bruge deres fantasi. Som en restauratør siger: *"Det handler om at finde på kreative begrundelser"* (restauratør). Flere af stederne har prøvet at blive anmeldt for at diskriminere, men deres opfattelse er, at det ikke er retfærdigt. De føler ikke, at de afviser nydanskere, fordi de er nydanskere men fordi, nydanskerne ikke ved, hvordan man skal opføre sig. Det har ikke noget at gøre med, at de er racister eller ikke kan lide nydanskere generelt. Flere af dem siger, at de har ansatte, der er nydanskere og dette beviser, at de ikke diskriminerer pga. etnicitet.

Der er en restauratør, der er inde på, at der er nogle problemer et helt andet sted i samfundet, der handler om, at de unge nydanskere er for dårligt integrerede. Men han mener ikke, at det kan være meningen, at det er diskotekerne, der skal stå alene med den problematik og blive gjort til syndebukke for en fejlslagen integrationspolitik.

Oplevelser med politiet

Der er meget forskellige opfattelser af, hvordan samarbejdet med politiet fungerer. De steder, der kun sjældent har ballade oplever, måske ikke overraskende, generelt samarbejdet med politiet som godt. Et spillested, der primært henvender sig til unge, har et decideret samarbejde med SSP: *"Det er et dialogspørgsmål, at få de unge til at forstå, at det er et kultursted, hvor man kommer for at høre en koncert og få en sig kulturel oplevelse"* (restauratør). De har gode erfaringer med, at det hjælper at gå i dialog med de unge i samarbejde med SSP og lære dem lidt om, at opføre sig ordentligt, når man går ud.

Der er forskelle på graden af kontakt med politiet. Steder, der ikke oplever de store problemer med stoffer eller vold, har ikke noget decideret samarbejde med politiet: *"Vi har*

god kommunikation, vi har selvfølgelig også haft vores sammenstød herude... men nej vi har ikke noget direkte samarbejde” (dørmænd). Steder, hvor der ofte er konflikter, har ikke altid haft positive oplevelser med politiet. Der er bl.a. en, der nævner, at politiet er urealistiske i, hvad de tror, der kan lade sig gøre. Politiet mener, at man skal være bedre til at pege enkeltpersoner ud i en gruppe, der er sammen og sige dig og dig må ikke komme ind, hvis de er påvirkede eller opfører sig provokerende. Dørmændene mener, at det er en dårlig løsning. Det siger også noget om en, hvem man er sammen med. Derfor afviser de hele banden, hvis nogen i gruppen opfører sig dårligt.

Et andet problem er, at dørmænd og restauratører har oplevelser med, at politiet kan være for lang tid om at komme, og dørmænd og restauratører mener desuden, at politiet ikke tør komme, hvis ikke de er rigtig mange, eller hvis politiet har oplevet ballade på stedet før. Efterhånden har de fleste dog fået et godt samarbejde med politiet, men de føler ikke, at der er nok ressourcer til at klare konflikterne i nattelivet. Manglen på ressourcer, gør at politiet er for lang tid om at komme eller måske er optaget andetsteds, og det betyder, at det bliver endnu vigtigere for dørmændene at tage alle potentielle konflikter i opløbet med den konsekvens, at de måske strammer yderligere op i forhold til gæster, som de frygter, kunne lave ballade, bl.a. de nydanske unge mænd.

Opsamling

Dørmænd og restauratører på diskotekerne føler sig som en lus mellem to negle. På den ene side oplever de, at deres forretning er afhængig af, at der ikke er for mange nydanskere, og på den anden side oplever de, at de bliver hængt ud og beskyldt for at være racister, når de afviser nydanskere i døren. De føler sig ikke som racister og føler, at det er uret-

færdigt, at de bliver beskyldt for at være det. Flere dørmænd og restauratører siger, at de kender nydanskere og har ansat nydanskere, og at det beviser, at de ikke er racister.

På den ene side er det forståeligt, at restauratører og dørmænd ikke ønsker at lukke de særlige grupper af nydanskere ind, der skaber en dårlig stemning, laver ballade eller skræmmer de andre gæster væk. På den anden side er det problematisk, hvis det skal ramme alle de nydanskere, der ikke skaber problemer. Et andet problem i den forbindelse er, at restauratører og dørmænd ofte føler, at de selv må løse problemerne, da politiet ikke er hurtige nok til at komme eller ikke tør komme. Det kan betyde, at restauratører og dørmænd ser sig nødsaget til at afvise alle, de bare har den mindste mistanke til.

Dørmænd og restauratører oplever, at der er mange problemer med unge nydanske mænd, der er overrepræsenteret blandt ballademagerne – og blandt dem med en uheldig attitude. De største problemer er specifikt knyttet til de steder, der ligger i centrum, har længe åbent, spiller ren diskoteksmusik og henvender sig til et yngre publikum. Koncertstederne oplever ikke problemer i samme omfang. Ifølge restauratørerne kan man meget bevidst bruge valget af musik og type af arrangement som et filter. Det er derfor muligt, at diskotekerne tiltrækker en større del af de nydanske unge mænd, der er problemer med, og at det derfor på disse steder bliver restauratørers og dørmænds opfattelse, at nydanskere generelt skaber problemer. Der henvises til, at de nydanske unge mænd har en anden (uheldig) gå-i-byen kultur, der gør dem uønskede i nattelivet. Etnicitet bliver derfor et negativt tegn i nattelivet, og der er stor risiko for at fordomme og stereotype opfattelser af nydanske unge mænds kultur udmønter sig i diskrimination af nydanske unge mænd generelt.

For at begrænse hvor mange nydanske unge mænd, der i løbet af en aften bliver lukket ind på diskoteket, opererer flere af diskotekerne med kvoter, der skal sikre, at der ikke er for mange nydanskere på diskoteket ad gangen. Vel vidende at direkte diskrimination kan resultere i diskriminationssager bruger dørmændene 'kreative' begrundelser for afvisningen. Det er en helt særlig forretningslogik, der afstedkommer kvoterne. Det handler ikke om, at de nydanske unge mænd lægger for få penge i baren, men derimod om, at mange nydanske mænd vil resultere i færre unge danske kvinder, og færre unge danske kvinder vil resultere i færre danske mænd. Ifølge dørmænd og restauratører vil ubegrænset adgang for nydanskere være det samme som at dreje nøglen om til butikken.

3.3 Politiet

De politifolk, der har deltaget i undersøgelsen arbejder med nattelivet på forskellige niveauer i organisationen. Således indgår politifolk, der patruljerer i nattelivet, politi der arbejder forebyggende med unge nydanskere, og politi der sidder og behandler sager om bl.a. diskrimination, bevillinger og narkotika. Alle er kendetegnet ved at have flere års erfaring fra politiet, de kender til nattelivsmiljøet og ved hvordan det har udviklet sig. Fordelen ved at have politikfolk med forskellige arbejdsområder med i undersøgelsen er, at det giver mulighed for at få anskuet sagen fra flere vinkler.

Viden om nydanskere

De fleste politifolk oplyser, at der ikke er specifikke kurser inden for politiet, der omhandler nydanskere¹⁵. Det er ikke alle, der derfor har en specifik viden om dette område. En politimand fortæller, at der har været afholdt en art dialogmøder, men at det ikke var en succes. Hans oplevelse var, at nydanskerne fremstod forurettede, og der var således ikke meget konstruktiv dialog over mødet. Resultatet var nærmere det modsatte; nemlig at politiet stod tilbage med en mere negativ end positiv opfattelse af nydanskerne: *"De fleste af os var på et kursus, hvor der var nogle nydanskere og sådan...det var meget envejs...det blev kun set fra deres side...det var en meget forurettet stemning"* (politi).

Udvikling i nattelivet

Helt overordnet synes der at være enighed om, at der er flere problemer med både vold og narkotika i København i forhold til Århus. Der er forskellige syn på, hvordan udviklingen i nattelivet har været, både hvad angår udbredelsen af narko og omfanget af vold. En del af forklaringen findes i, at politifolkene i projektet sidder forskellige steder i systemet med hvert deres arbejdsområde. En politimand siger: *"Der er kommet andre stoffer, men der er ikke mere stof nu, end der var i '90erne. Volden er heller ikke steget, men den bliver anmeldt mere"* (politi). Derimod mener en anden: *"Der kommer mere og mere narko, og det er så accepteret, alle tager det...det er ikke sikkert der er så mange voldsager, men når det er, så er det mere groft"* (politi). Det er politiets indtryk, at stofferne ofte er involveret i voldsepisoder i nattelivet, og at volden flytter og koncentrerer sig om de steder, hvor særlig hårde grupper holder til.

¹⁵ Der er i dag undervisning om diskrimination af nydanskere på politiuddannelsen, og det er et tema, der efterhånden vægtes mere og mere, oplyser politiskolen.

Tidligere var det ofte rockerne, der var en del af den hårde kerne, men de er så godt som forsvundet fra nattelivet, da politiet er gået direkte efter dem i mange år. Det hårde rockermiljø er, ifølge en politimand, blevet afløst af grupperinger af bl.a. hårde nydanskere, der huserer i nattelivet, sælger stoffer, laver ballade og skaber en utryg stemning: *"Det er 2Gerne der sætter dagsordenen, det er forskellige grupperinger...der er temmelig mange og de giver en stor frygt i nattelivet"* (politi). Det er politiets opfattelse, at dørmænd og restauratører med rette er bange for de meget hårde nydanskere og tit lukker dem ind af angst for repressalier. Der er eksempler på, at nydanskerne kan finde på at overfalde dørmændene, eller opsøge ham senere og true ham eller hans familie: *"Hvis de ringer til os, så er det fordi de gerne vil have hjælp, men de vil ikke stå frem af frygt for repressalier...vi har været udsat for dørmænd som har afvist nogle personer og når de så er kommet hjem, har der stået en mand med en hætte og slået dem ned med en jernstang"*. (politi). Der er dog tale om en lille gruppe, men de fylder meget, og gruppen er med til at skabe problemer for den største gruppe af unge nydanskere, der ikke er flere problemer med end alle andre unge mennesker i byen.

Reel diskrimination

Der er som nævnt få anmeldelser for diskrimination i nattelivet. I samtalerne med politifolkene er der flere, der nævner, at de mener, at der finder diskrimination sted, som man aldrig hører om: *"Der sker mere end man umiddelbart hører om, det tror jeg..."*(politi). Politimanden taler om helt almindelige nydanskere, der er ude for at have en sjov aften i byen og som ikke er ude på ballade: *"Der er almindelige unge indvandrere, der bliver afvist og det er forkert"* (politi). Grunden til at de unge nydanskere afvises uretmæssigt, kan findes i, at de udstråler noget forkert, noget der ikke er ønsket på diskoteket: *"...hvis man kommer og ligner en fra Blågårdsplass, selvom man læser jura, så risikerer man at blive afvist"* (politi). Afvisnin-

gen af de unge nydanskere er derfor diskrimination på baggrund af fordomme om nydanskere, der ser ud på en bestemt måde.

Få anmeldelser

Politiet får meget få anmeldelser om diskrimination, hvilket dog ikke er det samme, som at diskrimination af nydanskere ikke foregår. Det er politifolkene er helt bevidste om. En af politifolkene nævner, at det kan være så ydmygende en oplevelse at blive afvist, at de unge bare vil glemme episoden: *”Når man er så ung – i den alder, der er det en skræmmende oplevelse – når man kommer sammen med sine venner og bliver afvist, og føler sig udstillet i en sådan grad, så tror jeg man mest har lyst til at glemme det – man har ikke selvtilid til andet (politi). Han taler på baggrund af en specifik episode og fortæller videre, at de fra politiets side opfordrede både de unge og deres forældre til at anmelde episoden men uden held: ”Det er jo en skam, for vi vil gerne komme problemet til livs” (politi). De typiske forklaringer på, hvorfor der ikke bliver anmeldt flere tilfælde af diskrimination er, at det er ydmygende for de unge at blive afvist, og at de derfor vælger at glemme episoden: ”Jeg tror nu nok, at der er nogle der bliver afvist, men som ikke anmelder det...den pæne gruppe: så gider vi ikke bruge vores penge her...” (politi). Den bekymring som nydanskere har omkring ikke at blive taget alvorligt af politiet, genkendes ikke af politiet selv. De ønsker at komme diskriminationen til livs – i de tilfælde, hvor afvisninger reelt er diskrimination.*

Oplevet diskrimination er ikke altid reel diskrimination

Det er en nogle af de interviewede fra politiet, der har en helt anderledes opfattelse af diskriminationsproblematikken, end de politifolk, der mener, at der finder diskrimination sted på baggrund af etnicitet: *”Jeg synes, at jeg har rimelig godt føling med det...jeg mener ikke, det*

finder sted” (politi). Diskriminationssagerne handler, ifølge denne politimand, snarere om at nydanskerne påberåber sig diskrimination i forbindelse med afvisninger, der har andre årsager. Det er muligt, at de unge nydanske mænd har en oplevelse af at blive diskrimineret, men på spørgsmålet om der finder diskrimination sted, svarer samme politimand:

”Nej, det mener jeg ikke det gør, man vil gerne søge det, man vil gerne have, at det finder sted, men jeg kan godt følge, der hvor de siger, at der er diskrimination, og det er der, hvor det er let at sige, det er fordi jeg er udlænding, at jeg ikke må komme ind. Nej det er det ikke, det er din væremåde, det er din retorik, det er din opførsel, derfor vil jeg ikke have dig ind på mit dansegulv. Hvis de kunne lægge den der mellemøstlige attitude fra sig, så ville der ingen problemer være...de tænder jo fuldstændig, de har en helt anden måde at gå i byen på – og jeg siger ikke, at det er en forkert måde, men det er en ubeldig måde i dansk sammenhæng, for den bliver fejlførtolket” (politi).

Som det fremgår af citatet, er det uden betydning, om de unge nydanskere reelt set er ballademagere eller ej. Deres attitude tolkes af dørmændene som potentiel problematisk, og det er bevæggrund nok for en afvisning:

”Deres fremtoning...den der gangstermåde, de gerne vil gå på, de er meget frembrusende og aggressive. Jeg tror ikke, det så meget er deres påklædning...de skubber og skal bare frem...hvis bare de kunne dæmpe sig en lille smule...jeg forstår godt dørmændene, de er pis-sebange, og bliver nødt til at være hårde” (politi).

Selvom de unge mænd måske ikke er ballademagere, så opfatter nogle politifolk, at nydanskerne har en attitude, som er uforenelig med den danske gå-i-byen kultur. De opfører sig ikke helt som den gængse (danske) gæst, men tilhører samtidig ikke den hårde kerne af nydanskere, der decideret truer dørmændene til at lukke dem ind. En politimand betegner dem som ”mellemgruppen” med hvilket han mener, at de ikke opfører sig som og ligner den typiske danske gæst, men heller ikke er ballademagere. Deres attitude og fremtoning kan dog udstråle ballade, og det er ifølge politiet grunden til, at de ikke bliver lukket ind.

For mange nydanske mænd

Når politifolkene taler om de unge nydanskere, og de afvisninger der er, er det de unge mænd, de taler om. De unge kvinder spiller ikke nogen fremtrædende rolle i problematikken. Det er mændene, der fører sig frem på en uheldig måde, der ikke er ønsket på diskotekerne, og det generelle indtryk blandt politifolkene er, at de unge nydanske kvinder ikke kommer ret meget i byen: *”Hvis der var en vis andel indvandrerpiger, der også var i nattelivet. Alene det ville gøre en forskel”* (politi). Problemet er ikke kun, at de unge nydanske mænd har en uheldig attitude men også, at de er for mange, og at der dermed er risiko for, at diskotekerne får en forkert kønsfordeling. De unge nydanske mænd risikerer på den baggrund at blive afvist, både fordi de er nydanskere, og fordi de er mænd.

Nydanskerne virker ikke altid troværdige

Når politiet kommer ud til en episode om diskrimination, kommer de tit ud til en mere eller mindre tilspidset situation. Hvis de unge har ventet længe, er der en tendens til, at de føler, at de bliver negligeret og ikke taget alvorligt, og i ventetiden er de tit blevet endnu

mere vrede og frustrerede, end de var i forvejen. Politiet synes ikke altid, at de unge nydanskere har forståelse for, at politiet ikke kan komme med det samme, men bliver nødt til at tage sig af andre mere presserende opgaver først. Det kan være et færdselsuheld med tilskadekomne. Selvom politiet er indstillet på at tage de unges anklager alvorligt, så kan de godt komme i tvivl om, hvorvidt afvisningen skyldes diskrimination eller skyldes, at den unge nydansker har opført sig dårligt: *"Hvis man bliver afvist et sted, kan man blive irriteret og ophidset, men det skal man ikke blive før politiet kommer...ellers kan det blive brugt imod en...der er måske en grund til at han blev afvist"* (politi). Hvis politiet møder en meget forurettet eller vred person, der har haft en rum tid til at hidse sig op, er det let at tro, at dørmanden måske har oplevet det samme, og derfor har afvist personen. Politiet møder også de unge, der hænger på gaden foran diskotekerne, og som siger, at de ikke kan få lov at komme ind, fordi de er nydanskere. En politimand siger i den sammenhæng: *"Det er nemt bare at sige racisme, men det er svært at finde ud af, om de reelt har prøvet at komme ind..."* (politi).

Problemer med at klarlægge og bevise forløbet

Det er svært for politiet at finde ud af, om der har fundet diskrimination sted eller om afvisningen skyldes andre ting: *"Problemet er ofte, at det er påstand mod påstand – hvis der ikke er videoovervågning, eller hvis anmeldelsen kommer efter et par måneder, så kan dørmanden ikke huske episoden, eller restauranten har ikke gemt indholdet på deres harddisk"* (politi). Politiet har ikke set, hvad der er der er foregået i den konkrete situation og står overfor to modstridende forklaringer på, hvorfor afvisningen har fundet sted. Den nydanske unge siger, at han er blevet diskrimineret, og dørmanden har en forklaring, der handler om, at den pågældende er blevet afvist af andre årsager:

”De kommer med en anden begrundelse for, hvorfor de er blevet afvist: enten er der for mange mennesker på stedet. Eller også er det nogen, der har været der tidligere, der har været lidt problemer med og som har fået karantæne... jeg har aldrig været ude for, at de siger, at der er fordi det er en med en anden etnisk oprindelse” (politi).

Som nævnt tidligere i rapporten, så ved dørmændene godt, at de ikke må afvise på baggrund af etnicitet, og det er derfor ikke så underligt, at den begrundelse ikke bruges, selv om det måske til tider er den reelle begrundelse for at afvise de unge nydanskere. Når det er svært for politiet at vurdere situationen, vælger de at fortælle om klagemuligheder og optage rapport, der kan bruges i forbindelse med en eventuel anmeldelse:

”Vi vejleder den person, der er blevet afvist om at klage... lokaliserer den der har stået i døren... vi noterer, at vi har været nede at tale med dem... så er det afdeling NB¹⁶, der kører sagen efterfølgende... dørmændene vil sandsynligvis blive kontaktede af afd. NB... det primære er at få generalia på den person, der er blevet afvist og dørmændene. NB kontakter dørmændene efterfølgende (politi).

Hvis en afvist nydansker vælger at anmelde sagen, er det stadig svært at bevise, at der er tale om diskrimination, dels pga. manglen på konkrete beviser, dels fordi de involverede parter kan have svært ved at huske forløbet lang tid efter, at episoden har fundet sted. Det tager i sig selv tid at køre en sag, og forløbet kan blive yderligere forhalet af, at nydanskerne anmelder episoden flere måneder efter, at episoden har fundet sted.

¹⁶ NB: Narkotika- og bevillingsafdelingen.

Restauratørens dilemma

Flere af politifolkene er inde på, at de godt forstår det problem, som restauratører og dørmænd står i, når de skal vurdere de enkelte gæster. De kan føle sig tvunget til at lukke nogen af de hårde indvandrere ind dels fordi, som nævnt tidligere, at de ikke tør andet af frygt for repressalier, dels fordi de er bange for at blive sigtet for at diskriminere:

”Nogle af restauratørerne, som har afvist nogen og som er blevet sigtet for de...de bliver ligesom fanget lidt i den der situation, og når der kommer nogen af de der hardcore kriminelle 2. generations indvandrere, så tør de ikke afvise dem, dels fordi de laver ballade, men også fordi de får en sag for at forskelsbehandle...de står i en rigtig kattepine, det gør de” (politi).

Politimanden er inde på, at det er problematisk for restauratøren, at visse nydanskere er så ”hardcore”, at de ikke tør afvise dem. Samtidig misbruger de ”hardcore” nydanskere retten til at sagsøge for diskrimination ved at påberåbe sig racisme, når de afvises. Det medfører at nydanskere, som er ballademagere, får lettere adgang til diskotekerne, end de egentlig burde have.

Et spørgsmål om forretning

Som beskrevet flere steder undervejs i rapporten, så florerer den holdning, at de danske gæster ikke vil komme steder, hvor der er mange nydanskere, hvilket hænger sammen med, at nydanskerne har en opførsel, der gør de andre gæster utrygge. Flere politifolk er også inde på dette aspekt: *”Jeg forstår godt restauratørerne, det er dårlig forretning for dem at lukke mange indvandrere ind, det går ud over deres forretning” (politi).* Grunden til at det er en dårlig

forretning er, at de andre danske gæster holder sig væk: ”Der kommer ikke danskere, hvis der kommer for mange indvandrere, og det ødelægger deres forretning” (politi). Igen er det politiets opfattelse, at den skæve kønsfordeling blandt nydanskerne er en del af problemet: En af politifolkene er inde på det:

”Nu er der kommet en gruppe indvandrere og de fylder meget...det er deres argumentation for at holde indvandrere ude, det får vi at vide under hånden...hvis de tog deres piger med i byen, ville det nok hjælpe rigtigt meget, men det er nok en helt anden diskussion” (politi).

Det er de unge nydanske unge mænd, der fylder meget, har en uheldig attitude, og de er for mange samlet på et sted. Det kan, som nævnt tidligere, holde de danske piger væk, og hvis der ingen piger kommer, så kommer der heller ingen mænd – heller ikke nydanskere, og så ender stedet med ingen gæster at have.

Integration som forklaringsramme for problemerne

En af grundene til, at der er så mange problemer med visse nydanskere i nattelivet er, ifølge en af politifolkene, at de er dårligt integrerede i samfundet generelt, og derfor ikke passer ind i majoritetssamfundet – således heller ikke i nattelivet:

”Det er ikke kun et nattelivsprojekt, det er et diskriminationsproblem i samfundet generelt...jeg ved også, at mange af de her unge med anden etnisk baggrund, de opfører sig anderledes og skaber flere problemer end dem, som har en dansk oprindelse eller er velintegrerede. De opfører sig anderledes og ved måske ikke helt, hvordan man opfører sig over for danske piger, og der er flere problemer med de her unge, måske også fordi de kommer fra

socialt belastede kår, så der er nogle nuancer i det her...det drejer sig meget om integration” (politi).

Politimanden nuancerer billedet og hæver det væk fra et problem, der kan isoleres til diskotekerne alene på samme måde, som også nogle af nydanskerne forsøgte.

Kvoter

Kvoteproblematikken er ikke en problematik, som politifolkene kender noget til, og en siger *”Vi har aldrig haft nogen, der er blevet dømt for kvoter. Det der med kvoter, er noget vi hører fra folk, der er blevet afvist”* (politi). Politimanden mener ikke, at der er tale om at diskoteker opererer med kvoter, idet der aldrig er nogen, der er blevet dømt, og hans opfattelse er, at det er noget, som de afviste nydanskere finder på, når de ikke kan komme ind på et diskotek. En politimand, der tit kommer i nattelivet og rundt på diskotekerne har bemærket, at der visse steder ikke er specielt mange nydanskere, men han mener ikke, at det skyldes kvoter, men derimod andre ting: *”når jeg går ind på et diskotek, så lægger jeg selvfølgelig mærke til hvordan er sammensætningen her...det kan være musikken, det kan være de andre gæster, der gør, at her er ikke attraktivt at komme”*(Politi). Kvoter er således ikke noget, som politiet tager specielt alvorligt, da de ikke tror meget på, at det finder sted.

Opsamling

Blandt de interviewede politifolk er der divergerende opfattelser af, om diskrimination finder sted eller ej. Nogle mener, at der finder diskrimination sted, også mere end der kommer frem. Andre politifolk er til gengæld af den modsatte opfattelse, og mener at der kun afvises nydanskere, når de på en eller måde skaber utryghed i nattelivet. Mange poli-

tifolk har forståelse for, at restauratører ikke ønsker for mange nydanskere på deres diskotek, da det vil betyde, at de danske gæster vil holde sig væk. De har ikke indtryk af, at der opereres med kvoter.

Det er samtidig svært for politiet at vide, hvad en konkret afvisning skyldes, da politiet måske først kommer til diskoteket et stykke tid efter, at episoden har fundet sted. Det forekommer også, at politiet ind imellem kommer i tvivl om, hvorvidt en anklage om diskrimination er reel eller ej, da de unge nydanskere kan fremstå vrede og forurettede, når først politiet når frem, og derved virker 'skyldige' i deres egen afvisning.

Som forklaring på, hvorfor der ikke er flere nydanskere, der anmelder de episoder med afvisninger, hvor de har følt sig diskrimineret, giver politiet udtryk for at kende til den nederlagsfølelse, afvisningen medfører for de unge. At det også, som de unge nydanskere giver udtryk for, skyldes en frygt for ikke at blive taget alvorligt, er ikke en problematik som politiet kan nikke genkendende til.

Selvom politiet er indstillet på, at tage anklager om diskrimination alvorligt og ønsker at komme diskrimination i nattelivet til livs, er der også den opfattelse, at mange unge nydanske ballademagere beskylder dørmænd og restauratører for racisme, hver gang de bliver afvist – også når afvisningen har andre årsager. Ifølge flere politifolk sætter det restauratører og dørmænd i en klem situation, da de bliver tvunget til at lukke tvivlsomme nydanskere ind, dels fordi de føler sig truet til det, og dels for ikke at få en diskriminationssag på halsen. Der er en udbredt opfattelse blandt politifolkene, at mange unge nydanske mænd har en anden kultur, der er mere aggressiv, og at de fører sig frem på en

måde, der gør dørmænd, gæster og restauratører utrygge, hvilket legitimerer afvisninger. Problemet omkring nydanske unge mænd i nattelivet ansues også ud fra en integrationsvinkel, idet en af politifolkene nævner, at det er de uintegrerede nydanske mænd, der skaber problemerne i nattelivet for de mange velintegrerede, der risikerer, at blive afvist uretmæssigt.

4. Konklusion

Formålet med undersøgelsen har været at få belyst hvordan nydanskere, dørmænd, restauratører og politi oplever og begrundet problematikken omkring diskrimination af nydanskere i nattelivet. Det har aldrig været undersøgelsens sigte at dokumentere diskrimination, men der hersker ikke tvivl om, at der forekommer diskrimination i nattelivet, det viser flere domme. Ved afslutningen af denne rapport kan vi konkludere, at diskriminationsproblematikken er knyttet til de unge nydanske mænd, og vi har fået en større forståelse for de forskellige problemer, som de forskellige aktører står overfor i forbindelse med afvisninger af nydanske unge mænd i nattelivet. En forståelse, der kan bidrage til at komme med realistiske løsninger på problemet omkring diskrimination i nattelivet.

De unge nydanske mænd i undersøgelsen har en oplevelse af, at afvisningerne i nattelivet er et udtryk for diskrimination. De oplever, at de afvises med direkte henvisning til deres etnicitet, eller at der bruges forskellige løgnagtige undskyldninger, der dækker over, at man ikke ønsker nydanskere på stedet. Flere nævner endog, at diskotekerne kører med kvoter for, hvor mange nydanskere, der lukkes ind. Afvisningerne er ydmygende og turen tilbage forbi køen efter en afvisning betegnes meget rammende af en af nydanskerne som *The Walk of Shame*. Et andet tema er de andre gæster i køens ligegyldighed, en ligegyldighed, der er med til at gøre ydmygelsen endnu større. Et af de centrale punkter i nydanskernes fortællinger er, at de føler at dørmænd, restauratører og politi antager, at alle unge nydanske mænd er ensbetydende med dårlig forretning, og at de generaliserer deres dårlige erfaringer med visse nydanske ballademagere til at gælde for alle nydanskere. Konsekvensen er, at også de unge nydanskere der ikke er problemer med bliver uretmæssigt afvist. Samtidig føler nydanskerne ikke altid, at politiet tager deres anklager alvorligt, og at

politiet også har nogle fordomme omkring nydanskere, der betyder, at de ikke rigtigt tror på anklagerne om diskrimination.

Dørmænd og restauratører står på den anden side af døren og oplever, at de bliver nødt til at afvise en stor del af nydanskerne, fordi deres erfaring siger dem, at de er potentielle ballademagere. Ifølge dørmænd, restauratører og politi har de nydanske unge mænd en uheldig gå-i-byen kultur, der er svært forenelig med de unge danskeres ditto. Idéen om at nydanskere har en uheldig gå-i-byen kultur har grobund i nogle særlige forestillinger om nydanskernes kultur og attitude. I dørmændenes og restauratørernes fortællinger fremstilles nydanskerne således som havende et særligt syn på kvinder som gør, at pigernes grænser overskrides på diskoteket, og endvidere en særlig opfarende og aggressiv adfærd, der gør, at hvor der er nydanskere, er der ballade i luften. Afvisningerne synes at være begrundet i en hel særlig form for forretningslogik, som er baseret på en antagelse om, at for mange nydanske unge mænd på diskoteket afholder de danske piger fra at komme, og hvis der ingen danske piger er, så kommer der heller ingen unge mænd – og så kan forretningen lige så godt lukke. Tvunget af omstændighederne oplever de derfor, at de bliver nødt til at begrænse antallet af nydanske mænd og at opfinde 'kreative' begrundelser for afvisningerne, for ikke at få en diskriminationssag på halsen. Dørmænd og restauratører er opmærksomme på, at der ind imellem bliver afvist en nydansker, der ikke burde være afvist, men eftersom de ser en overrepræsentation af ballademagere blandt nydanskerne, så afviser de hellere for mange end at risikere at lukke en enkelt potentiel ballademager ind. De risikerer nemlig at miste deres bevilling, hvis der er for mange episoder med vold. Et problem i denne sammenhæng er, at dørmænd og restauratører føler, at de må løse problemerne selv, da politiet enten ikke tør komme, eller er for langt tid om at dukke op i tilspidsede situationer.

Nogle politifolk er ikke i tvivl om, at diskrimination forekommer, og at det skal stoppes, men de mener også, at der er problemer med grupper af nydanskere, der opfører sig dårligt i nattelivet og som råber racisme, hver gang de berettiget afvises. Også hos politiet finder man den opfattelse, at nydanske unge mænd har problemer med at opføre sig ordentligt og har en attitude, der skaber utryghed blandt personale og gæster i nattelivet. Et problem er dog ifølge politiet, at de rigtig ”hardcore” nydanskere nok alligevel skal komme ind, da dørmændene ikke tør afvise dem af angst for repressalier med den konsekvens, at de forkerte måske udelukkes. En væsentlig problematik synes at være, at de virkelige problemer kan identificeres hos dem, der rent faktisk lukkes ind og ikke hos dem, der ikke lukkes ind.

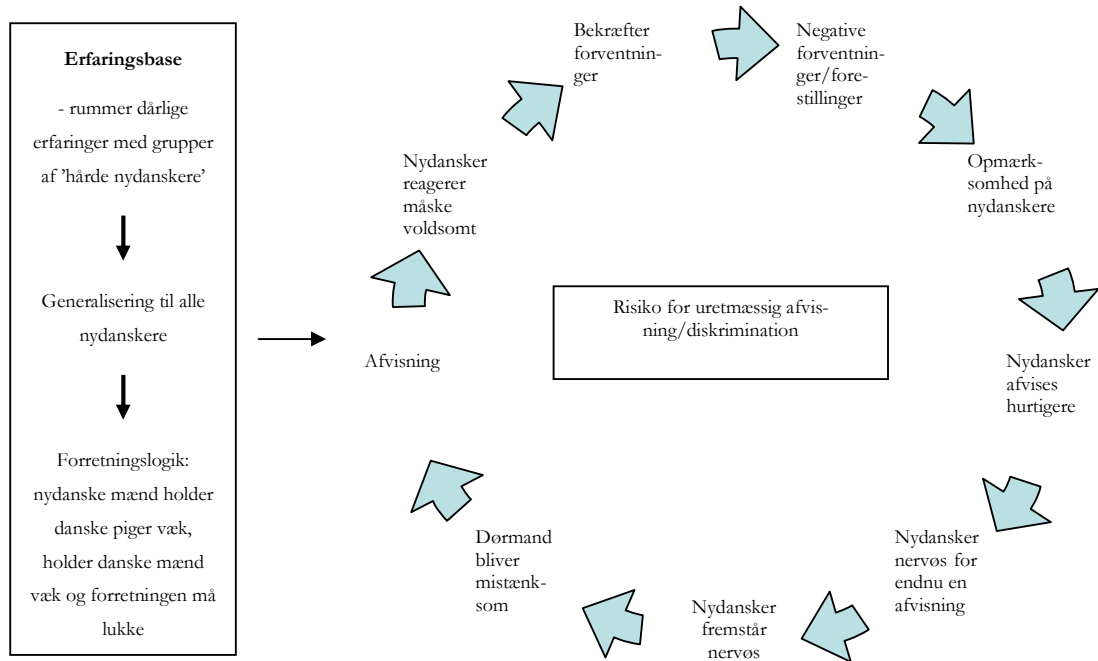
Politiet har forståelse for at restauratører og dørmænd ikke kan have for mange nydanske mænd på diskoteket, da det er dårligt for deres forretning: De danske piger kommer ikke, og så kommer der heller ikke danske mænd, og så må stedet lukke. Samtidig er det svært for politiet at vurdere den konkrete situation. Det kan være svært at vurdere om anklagen om diskrimination er reel, da de unge tit fremtoner vrede og forurettede, når politiet dukker op. Manglende dokumentation gør, at det derfor ofte bliver påstand mod påstand.

Den onde cirkel

Hele diskriminationsproblematikken ligner en ond cirkel, hvor negative erfaringer fra dørmænds, restauratørers og politis side fører til fordomme, der fører til generaliseringer, der fører til afvisninger, der af de unge opleves som diskrimination og til tider også er udtryk for reel diskrimination. Grundet de mange erfaringer med at blive afvist, og den

deraf følgende frygt for at blive afvist – igen, opstår der en slet skjult nervøsitet, som gør det svært at opføre sig naturligt i køen, selvom man intet har gjort forkert. Dørmanden, hvis svære job det uden tvivl er at afvise mistænkelige personer, fornemmer hurtigt nervøsiteten og reagerer hurtigere, fordi der er tale om en nydansker og afviser personen. Således bliver der tale om en ond cirkel, hvor det ene leder til det andet. En cirkel der er svær at bryde.

Grafisk fremstilling af den onde cirkel¹⁷

¹⁷ Med inspiration fra Plum m.fl. 2007.

5. Diskussion og perspektivering

Baggrunden for afvisningerne af nydanskere i nattelivet kan ikke reduceres til at være en nattelivsproblematik alene. De unge nydanskere fortæller, at afvisningen i døren ved diskoteket blot er en af mange afvisninger, som de til stor frustration oplever i samfundet generelt¹⁸. Dørmænd og restauratører føler, at deres branche bliver hængt ud for at diskriminere, men at der ikke tages hensyn til, at der er integrationsproblemer med nogle af de unge nydanskere, der betyder, at de ikke kan finde ud at opføre sig ordentligt. Restauratører og dørmænd giver udtryk for, at de føler, at de netop i deres branche bliver gjort til syndebukke for en fejlslagen integrationspolitik.

Det overordnede problem synes at være, at der særligt blandt dørmænd og restauratører synes at være nogle forestillinger vedrørende fx de unge nydanske mænds attitude, temperament, kvindesyn m.m., der gør, at de opfattes som nogle, der skaber konflikter i nattelivet, og at disse forestillinger generaliseres til at gælde for nydanske unge mænd som et samlet hele. Dette billede af nydanskere bekræftes kun i ringe grad af de nydanske unge mænd, der ikke føler sig meget anderledes end de danske unge. Det problematiske er ikke, at der blandt dørmænd, restauratører og politi er nogle forestillinger og fordomme omkring, hvordan unge nydanske mænd er, problemet opstår først når der ageres på disse fordomme. Det er først, når der handles på fordommene, at det bliver aktuelt at tale om diskrimination, idet alle ikke behandles ens på baggrund af nogle forestillinger om 'de andre'. Disse negative forestillinger kan øge risikoen for, at dørmænd er hurtigere til at afvise nydanskere end danskere, og disse negative forestillinger kan dermed føre til di-

¹⁸ Fx på arbejdsmarkedet og på uddannelsesinstitutioner (Indenrigsministeriet 2006).

skrimination¹⁹. Hele begrundelsen for kvotepolitikken bygger fx på en forretningslogik i diskoteksbranchen som går på, at de danske piger vil holde op med at komme på diskotekerne, hvis der er for mange nydanske mænd (fordi de nydanske mænd opfører sig som de gør), hvilket så vil få de danske drenge til at holde op med at komme, osv. Forestillingerne danner altså baggrund for en politik, hvor man begrænser antallet af nydanske unge mænd uden at skele til den enkeltes opførsel.

Politiet er inde på, at et andet problem synes at være, at det ender med at være de virkelige hårde unge nydanske mænd, der lukkes ind, da dørmænd og restauratører ganske enkelt frygter, hvilke konsekvenser det vil have at afvise dem. Det betyder ganske enkelt, at det er ballademagerne, der bliver lukket ind, mens de almindelige nydanske nattelivsgæster bliver afvist. Selve problematikken omkring de virkelige ballademagere bør ikke undervurderes, idet der ikke er nogen tvivl om, at de findes, og der er derfor heller ingen tvivl om at de fordomme eller forestillinger, som restauratører, dørmænd og politi har om de nydanske unge mænd, bygger på nogle virkelige erfaringer og en skelen til volds- og kriminalitetsstatistikkerne²⁰. Afvisningerne af de potentielle frem for de virkelige ballademagere tyder dog på, at man i bund og grund har svært ved at skille fårene fra bukkene, eller at man mangler de fornødne sikkerhedsforanstaltninger til at turde foretage denne sortering.

¹⁹ Johansen og Høgh (2007) har i en undersøgelse af etniske minoriteters behandling i straffesager konkluderet, at der er risiko for diskrimination af etniske minoriteter på baggrund af negative forestillinger om etniske minoriteter hos dommere og anklagere.

²⁰ At unge nydanske mænd er overrepræsenteret i kriminalitetsstatistikkerne fremgår bl.a. af rapporten *Etniske grupper – kriminalitet og forebyggelse* (2004).

Qua deres arbejde har politiet også kendskab til de virkelige ballademagere blandt de unge nydanske mænd, og også hos politiet synes erfaringerne med disse at danne baggrund for nogle fordomme, der gør, at der indenfor politiet er en høj grad af accept og forståelse af restauratørers og dørmænds handlinger i forbindelse med afvisninger af unge nydanske mænd i døren på diskotekerne.

Der er uden tvivl mange afvisninger af nydanskere, der intet har at gøre med diskrimination, men hvor afvisningen slet og ret skyldes, at den unge har opført sig truende, været meget påvirket eller lignende. Det er politiets oplevelse, at der er nogle nydanskere, der uberettiget beskylder dørmændene for racisme vel vidende, at afvisningen ikke skyldes etnicitet. Anklagen om diskrimination bliver en slags trumfkort, der trækkes op i enhver situation, hvor man føler sig uretfærdigt behandlet. Det er kendt, at unge nydanskere møder diskrimination mange steder i samfundet, og at det skaber frustrationer hos mange unge nydanskere. Frustrationer, der forplanter sig i nattelivet, men som ikke er nattelivets alene.

Hvis man mange steder i samfundet bliver mødt med fordomme, er det ikke utænkeligt, at det for nogle bliver svært at skelne mellem, hvornår det er ens opførsel der medfører en afvisning, og hvornår afvisningen er diskrimination. Der kan opstå en kultur, hvor "diskrimination" bliver det skjold, som man dækker sig ind under, hver gang man føler sig uretfærdigt behandlet. Det er sandsynligvis denne problematik politiet referer til, når de taler om, at der er nogle nydanskere, der altid griber til den nemme forklaring, nemlig at afvisningen skyldes deres etnicitet. At politiet oplever, at diskrimination bliver en nem

forklaring på afvisninger kan medføre, at de oftere kan blive i tvivl om rigtigheden af anklagen om diskrimination. Denne tvivl om rigtigheden i anklagerne kan for de unge nydanskere føre til nogle fordomme om politiet som nogle, der altid vælger dørmændens side og ikke tager deres anklager alvorligt. Det kan være årsagen til, at de unge ikke går videre med sagen i de tilfælde, hvor de føler, at afvisningen i døren til diskoteket skyldes deres etnicitet.

Som det fremgår, er der fordomme blandt alle involverede parter i nattelivet om, hvordan ”de andre” er, og hvad motiverne er for deres handlinger. Alle mennesker har fordomme, og det vil være naivt at tro, at man kan komme fordommene til livs. Det er imidlertid afgørende, hvordan man handler på sine fordomme, og hvilken magtposition man handler fra. I det øjeblik man fra en magtposition lader sine negative fordomme om nydanskere udmønte sig i negativ forskelsbehandling, er der tale om diskrimination, hvilket er ulovligt.

6. Sæt diskrimination i nattelivet på dagsordenen

Undersøgelsen har vist, at diskriminationsproblematikken er uhyre kompleks, og at der ingen lette løsninger findes herpå. Ikke desto mindre er det væsentligt, at der kommer gang i en debat om, hvordan man kommer diskrimination i nattelivet til livs. Et godt sted at starte er med dialog mellem repræsentanter fra såvel aktørerne i nattelivet samt repræsentanter fra det politiske system. I det følgende vil vi kort skitsere nogle områder, som Nørregård-Nielsen og Rosenmeier ApS. mener, er gode udgangspunkter for en konstruktiv dialog omkring, hvordan man kommer diskriminationsproblematikken til livs.

Lette bevisførelsen

Et af de store problemer i forbindelse med diskrimination i nattelivet er bevisførelsen for, om der har fundet diskrimination sted. Man kunne derfor diskutere, hvordan man kunne gøre det lettere at afgøre, om en afvisning er diskrimination eller ej. Pr. 1. juli træder en ny lov i kraft, der tillader bl.a. diskoteker at overvåge offentlige områder i nærheden af deres ejendomme (Information 9. juni 2007). Det betyder i praksis, at det nu bliver tilladt for diskoteker at videoovervåge både døren og køen ned ad gaden. I Frankrig er der som nævnt indført ”testing” som gyldig juridisk metode samt høje bøder, og i Sverige har man indført omvendt bevisbyrde. Disse tre tiltag er måder, hvorpå man lettere vil kunne afgøre, om der finder diskrimination sted eller ej, og man kunne diskutere, om det er måder, man ønsker at bruge i det danske natteliv, eller om der er andre veje at gå.

Smileyordning

Man kunne også diskutere, om det var en idé med en ”smileyordning”, således at diskoteker kunne reklamere med, at de lukkede alle ind, og at alle var velkomne eller noget

lignende. Man kunne i den sammenhæng diskutere, om man også skulle indføre sure smiley'er til steder, der havde fået domme for diskrimination. I den forbindelse er det vigtigt, at man overvejer konsekvenserne, idet en sur smiley muligvis kan benyttes af ”hardcore” nydanskerne til at påberåbe sig diskrimination, når de afvises af andre årsager.

Nattelivs-ID

Et problem er som nævnt, at det kan være svært at skille ballademagere fra de ganske almindelige gæster, og at denne problematik rammer nydanskere særlig hårdt, da de synligt adskiller sig fra majoriteten. Man kunne derfor diskutere, om det var en mulighed at indføre et nattelivs-ID eller måske en slags klippekort, der skal fremvise døren. Udover alder kunne ID-et indeholde oplysninger om, hvorvidt man havde lavet ballade andre steder. Havde man lavet ballade, kunne man udelukkes fra nattelivet i en periode. Et sådant ID kunne komme alle til gode og kunne betyde, at dørmænd og restauratører ikke afviser hele grupper, idet de har et reelt grundlag at afvise enkelte ballademagere på. Samtidig kunne det være et incitament for de unge til ikke at lave ballade.

Flere ressourcer til politiet

Det opleves af flere parter i nattelivet, at politiet ikke har de fornødne ressourcer til at tage sig af diskriminationsproblematikken i nattelivet, og at både nydanskere, dørmænd og restauratører føler sig overladt til sig selv. Man kunne derfor diskutere, om man skulle styrke politiets indsats i forhold til diskrimination i nattelivet. Skal man indføre specialgrupper indenfor politiet, der kun tager sig af nattelivsproblematikker og som kunne rykke hurtigt ud, både når der er ballade og i forbindelse med diskriminationssager? Ved at politiet dukker hurtigt op, risikerer hverken dørmænd eller gæster at skulle vente på, at en

tilspidset situation udvikler sig voldeligt. Det ville give en tryghed, der kunne betyde, at dørmænd ikke afviser så mange nydanskere på baggrund af bekymringer for, om de kunne finde på at lave ballade. Samtidig ville det betyde, at nydanskere, der føler sig diskrimineret, ikke skal vente så længe på politiet. Dermed kan det måske undgås, at situationen spidser til, inden politiet når frem. Tilfældet er nemlig, at de unge i deres frustration over at blive afvist, ofte indlader sig på skænderier med dørmændene, hvilket får dem til at fremstå utroværdige i politiets øjne, når politiet ankommer.

Mere oplysning

Undersøgelsen har vist, at det er svært for dørmænd og restauratører at skille fårene fra bukkene, og man kunne diskutere, hvordan de bliver bedre til at skille de "hardcore" nydanskere fra de almindelige gæster. Man kunne evt. forestille sig, at der på dørmandsuddannelsen var en praktisk øvelse i sortering af gæster og at man bagefter diskuterede, hvorfor dørmændene handlede som han gjorde.

Et andet sted at tage fat er området omkring, hvordan man opfører sig i nattelivet. Det kunne derfor være vigtigt at få sat fokus på god nattelivskultur og hvad god nattelivsopførsel er. Man kunne forestille sig, at der blev udviklet undervisningsmateriale i form af pjecer, film, iscenesatte afvisninger, oplæg fra nydanskere osv. til de unge i de ældste skoleklasser og på ungdomsuddannelserne. Materialet kunne tjene som diskussionsoplæg for de unge.

Yderligere har undersøgelsen vist, at de unge nydanskere oplever en ligegyldighed fra de andre gæster, og man kunne derfor sætte fokus på de andre gæsters opførsel, og hvordan man får de unge i tale og får dem til at tage ansvar, hvis de oplever en afvisning, der

fremstår som diskrimination. Man kunne overveje, hvordan de unge diskoteksgæster kunne opnå en større forståelse for, hvordan det opleves at blive afvist. En mulighed kunne være, at de unge fik kendskab til nydanskernes erfaringer enten ved at høre om dem eller ved at læse om dem?

Mere viden

Som undersøgelsen påpeger, så bygger logikken omkring afvisninger af nydanskere på en forestilling om, at de danske gæster ikke vil komme, hvis der er for mange nydanske unge mænd samlet. Det er derfor vigtigt at få undersøgt, om denne forestilling er reel eller bygger på en myte. Det ville derfor være relevant at gennemføre en større kvantitativ undersøgelse om danske unges holdninger til unge nydanske mænds tilstedeværelse i nattelivet.

Desuden mangler der generelt viden om, hvor mange og hvilke diskoteksgæster der oplever afvisninger og med hvilke begrundelser. Det kunne være interessant at få belyst dette område, idet det kan være en mulighed for at se i hvor høj grad, det at blive afvist er en del af nattelivet og for hvem.

7. Referencer

- CEU Kolding: *Dørmandskursus – lovpligtigt autorisationskursus*.
http://www.ceukolding.dk/kurser_og_efteruddannelse/test/index.html?mode=print
- Danmarks Radio P4: *Dørmænd dømt for diskrimination*. DR 23. feb. 2006.
<http://216.239.59.104/search?q=cache:pxcMGcIWzMkJ:www.dr.dk/Regioner/Kbh/Nyheder/Krimi/2006/02/23/175119.htm%3Frss%3Dtrue+anmeldelser+d%C3%B8rm%C3%A6nd+2006+diskrimination&hl=da&ct=clnk&cd=2&gl=dk>
- Det Kriminalpræventive Råd (2004): *Etniske grupper – kriminalitet og forebyggelse*. Rigspolitiets trykkeri.
- Dokumentations- og rådgivningscenteret om racediskrimination: *Definitioner af racisme*.
www.drcenter.dk.
- Eshaghbeigi-Hosseini, Mahtab (2005): *Mærket – Etnicitet og køn i det københavnske natteliv*. Kultur- og sprogødestudier, Modul 2, forår 2005. Roskilde Universitetscenter.
- Gabrielsen, Nanna og Bislev, Maria (2007): *Status for Odenses byliv efter kampagnen Trygt Natteliv*.
http://www.clockwork.dk/temp/Trygtnatteliv/Materiale_og_presse_files/Undersogelse_fra_uddannelsesstederne.pdf
- Gaasholt, Øystein & Togeby, Lise (1995): *I syv sind - Danskernes holdninger til flygtninge og indvandrere*, Århus: Forlaget Politica, 1995.
- Indenrigsministeriet (2001): *Udlændinges integration i det danske samfund – Tænk tanken om udfordringer for integrationsindsatsen i Danmark*.
http://www.nyidanmark.dk/bibliotek/publikationer/rapporter/2001/taenketank_integration_dk/kap06.htm

Indenrigsministeriet (2006): *Udviklingen i udlændinges integration i det danske samfund – Tænkertanken om udfordringer for integrationsindsatsen i Danmark.*

Institut for Menneskerettigheder (2006): *Menneskeret i Danmark. Status 2006.*
http://humanrights.palermo.magenta-aps.dk/upload/application/dec53673/status_2006.pdf

Information (2007): *Brugen af overvågningskameraer eksploderer.* Information 9. juni 2007.
<http://www.information.dk/InfWebsite/FremvisningPHP/Common/Information.php?pShow=TryktAvis/TAvis.php&pTAvis=216723>

Johansen, Louise Victoria & Stæhr, Mette Høgh (2007). *Lige for Loven – en pilotundersøgelse af behandlingen af etniske minoriteter i straffesager.* Antropologerne. International Commission Of Jurists.

Justitiedepartementet (2003). Faktablad. Ju 03.12. Juni 2003. Justitiedepartementet. Artikelnr. Ju 03.12.

Københavns Kommune (2005): *Natteliv for alle.* Kampagne. <http://www.kk.dk/afvist/>

Larsen, Alex (2000): "Etnisk diskrimination, ligestilling og integration på arbejdsmarkedet". *Tidsskrift for ARBEJDSLIV*, 2. årg., nr. 2, 2000. pp. 67-83.

Löfgren, Maria (2002). *Är alla välkomna in? Om olaga diskriminering inom nöjeslivet i Göteborg.* Upsattsarbete, Sociologi. Göteborgs Universitet. Samhällsvetenskapliga Biblioteket.

Mellemfolkeligt Samvirke (2001): *En plads på dansegulvet.* Kampagne.
<http://www.ms.dk/sw3240.asp>

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration (2006): *Beskyttelse mod diskrimination.*

http://www.nyidanmark.dk/da-dk/Integration/dialog_og_fremme_af_ligebehandling/beskyttelse_mod_diskrimination.htm

Møller, Birgit og Togeby, Lise (1999): *Oplevet diskrimination.* En undersøgelse blandt etniske minoriteter. Nævnet for etnisk ligestilling.

Politiken (2007): *Dom over diskotekeracismen: Mørklødede skal lukkes ind.* Politiken 18/05/07.

Plum, Elisabeth m.fl. (2007): *KI – Kulturel intelligens.* Børsens Forlag 2007.

TV2 (2006): *Danske diskoteker diskriminerer.* <http://nyhederne.tv2.dk/article.php/id-4705247.html?forside> .TV2 nyhederne 20/08/06.

www.leksikon.org. *Fordomme og etniske minoriteter.* <http://www.leksikon.org/art.php%3Fn%3D3576+diskrimination+leksikon&hl=da&ct=clnk&cd=2&gl=dk>

Aarhus tekniske Skole: *Dørmænd – et kursus, der danner grundlag for autorisation.* Pjece. August 2006. www.ats.dk

Undersøgelsen er iværksat af:

Danmarks Restauranter og Caf er.

Det Kriminalpr eventive R d.

Københavns Integrationsråd.

Københavns Kommune.

Århus Kommune.